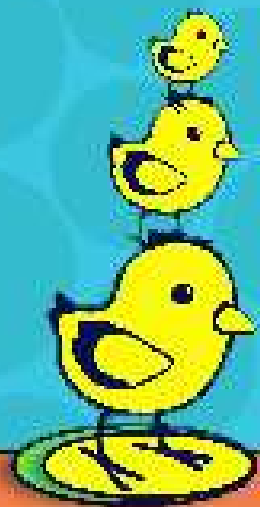

Dětská soutěž

svět očima dětí

Soutěž Ministerstva vnitra

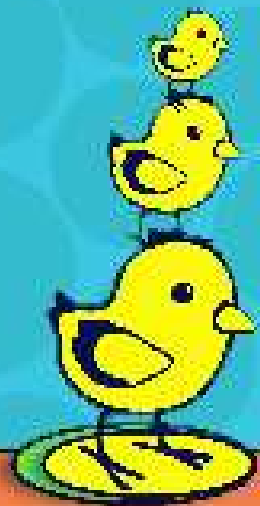
24. ČERVNA 2010

Národní dům na Vinohradech

Soutěžní téma:

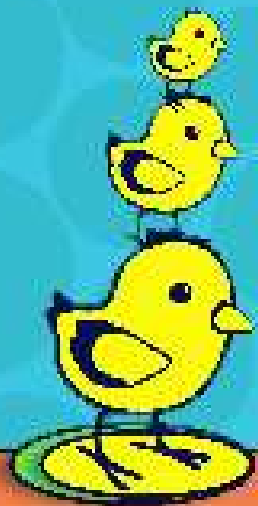
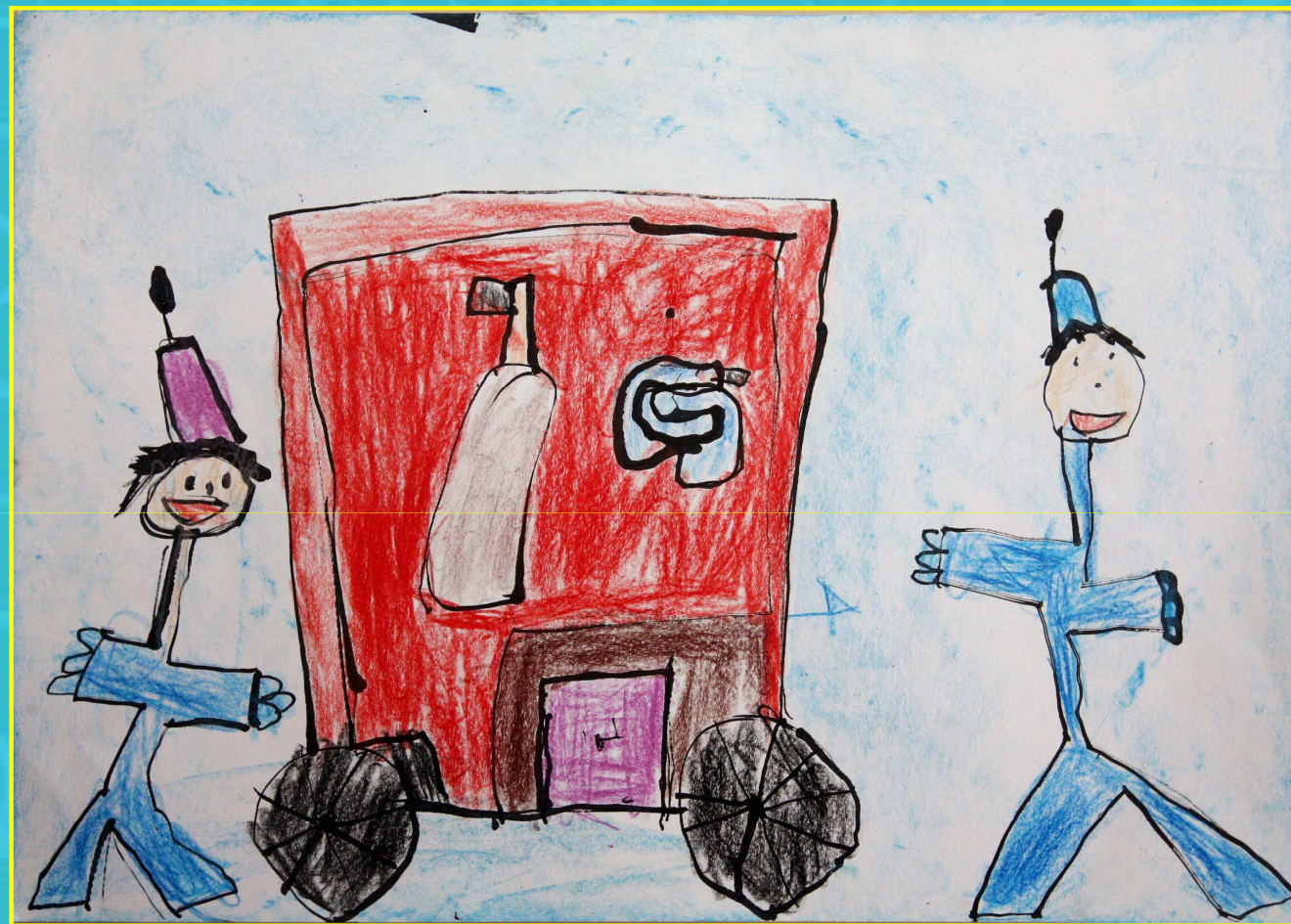
*Pomáhat a chránit nemusí jen
policisté.*

kategorie: výtvarná - malba

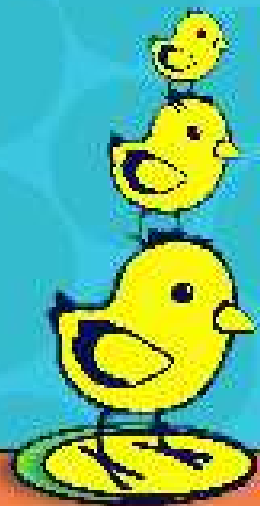
5 - 7 let

3. místo

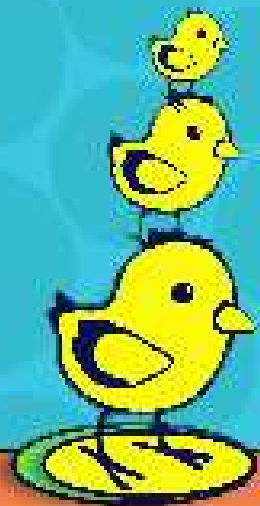
Martin Kotulán,
7 let, MŠ Švermova, Brno,
„Hasiči“

2. místo

Tereza Vrbová,
6 let, MŠ Sídlištní, Hodonín,
„Pomáháme nevidomým na ulici“

1. místo

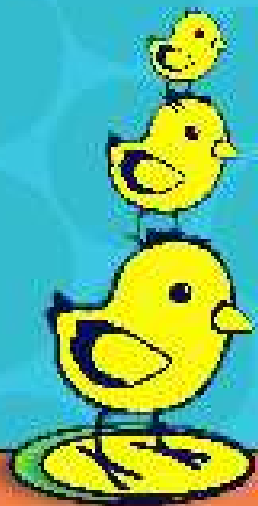

**Lukáš Vevjorka,
6 let, MŠ Cihelní, Hlučín,
„Záchranná akce na moři“**

Soutěžní téma:

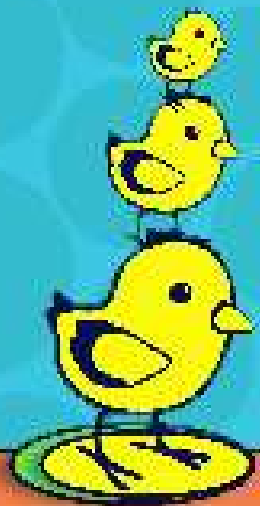
***Pomáhat a chránit nemusí jen
policisté.***

kategorie: výtvarná - malba

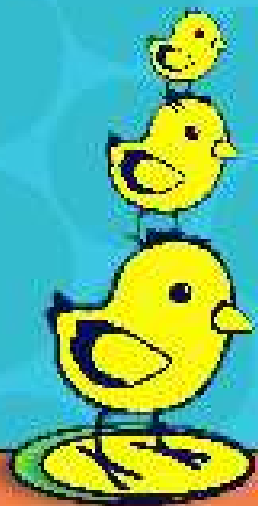
8 - 11 let

3. místo

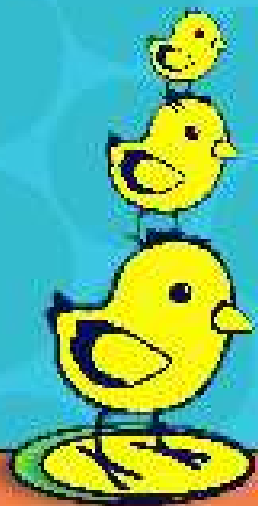
Patrik Hošák,
11 let, ZŠ Dřevohostice,
„Prolomil se led – záchrana kamaráda“

2. místo

Eva Řeháková,
9 let, ZUŠ U Jezu, Ostrava-Muglinov,
„Pomoc při úrazu“

1. místo

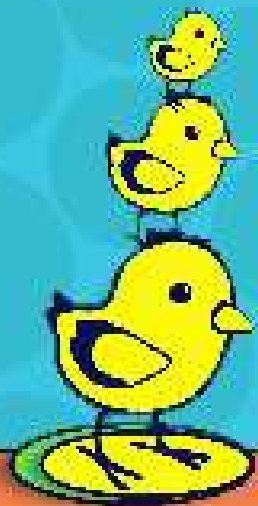

**David Karafiát,
9 let, ZŠ a MŠ Dolákova, Praha,
„Topím se!“**

Soutěžní téma:

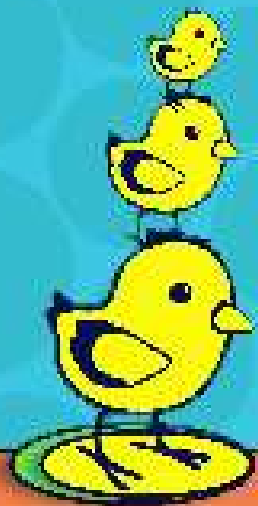
***Pomáhat a chránit nemusí jen
policisté.***

kategorie: literární

8 - 11 let

3. místo

Lucka Chudárková,
8 let, ZŠ Jívová,
„Lesní požár“

2. místo

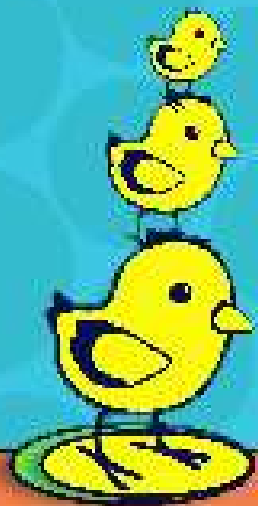
Paní v bílém

Leze muka slodějova,
do kabelky paní v bílém.
Ježíšmarjá, co teď dělat?
Tolik lidí v úde kolem.

Kouknu vlevo, kouknu vpravo
nevěřím svým očím
a už paním ukazuji
přede mnou ten sláin!

Chytli ho vsápětí,
strachem pustil do gati.
Paní v bílém, má mě rada,
proč jinak ta čokoláda?

Jo-pomáhat-no to máe bavi,
díkyas--pyšel čokolády!

Kamila Havranová,

9 let, ZŠ Jívová,

„Paní v bílém“

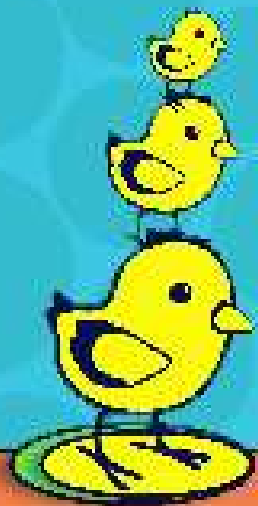
1. místo

Zajíc a jeho přítel

V jednom velkém lese, v jednom království, žili všichni zajíci spolu, žili v radosti. Jednou však i oni měli spolu spor, který z nich je hezčí, komu vzdávat hold. Každý z nich chtěl vyhrát a nejkrásnějším se stát, nikdo už si nechtěl pomáhat, či jen skotačit a hrát... A tak tento příběh, se mohl každému z nich stát...

Na louku, když vyběhl si jeden ze zajíčků se pást, snesl se po chvíli z nebe orel, který si nechtěl s ním jen hrát. Z pyšného zajíčka tak ustrašený se stal, běhal, křičel, o pomoc volal. Nikdo však ze zajíčků neměl odvahu na pomoc mu jít, a tak všichni čekali jen, jak dopadne to, co se bude dít. Když už byl s našim zajíčkem málem konec a orel už ho mohl mít, tu posunula se koule, jako kámen a malý brouček na orla vzkřik: „Buď tak hodný, milý orle, a přítele mi nech, malým ubližovat nesmíš, tak se rychle sbal a pryč leť!“ Ale orel se těm slovům jen smál a malého chrobáčka si dál už nevímal. Zajíček však v tu chvíli do nory se skryl. Orel se proto rozzlobil, kloval dovnitř a drápy ryl. Chrobáček dál na nic nečekal a svou kouli, velkou jako kámen, před otvor do nory, tam dal. Orel ho za to popadl a zlostí pustil na zem, pak odlétl, zakroužil a byl pryč tím rázem. Broučkovi se však, díky jeho krunýři, nic nestalo a tak to vlastně všechno našťestí dobře dopadlo. A co zajíci? Už nechtěli nejkrásnějšími se stát, začali si pomáhat, skotačit a hrát...

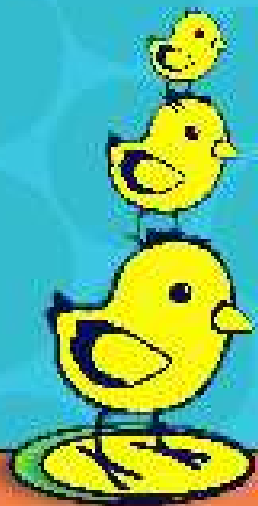

**Záligerová Michaela,
5. třída, ZŠ Mnichovická, Kolín,
„Zajíc a jeho přítel“**

Soutěžní téma:

***Pomáhat a chránit nemusí jen
policisté.***

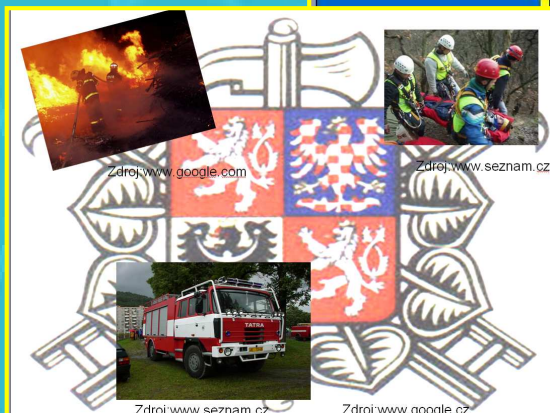

**kategorie: výpočetní
a audiovizuální
8 - 11 let**

3. místo

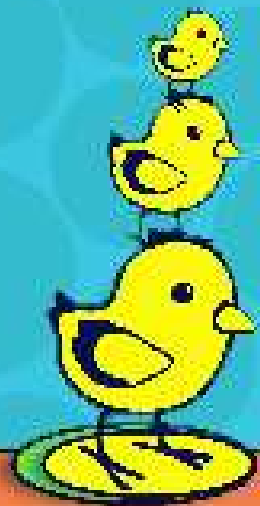

Hasiči v České republice

Český záchranný sbor České republiky jsou organizace, kde vykonávají lidé práci hasiče, jako své povolání.

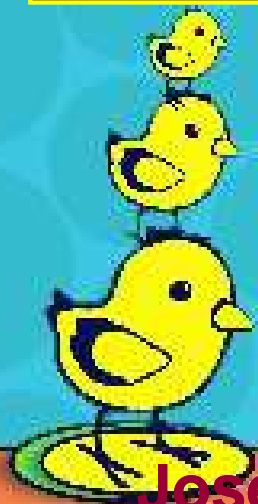
Dobrovolní hasiči pracují lidé, kde dávají práci hasiče dobrovolně ve svém pracovním kolektivu. Mohou také dostávat finanční odměnu nejčastěji od zřizovatele nebo sponzora dané hasičské jednotky. Zřizovatelem nebo sponzorem bývá často obec nebo podnik. Hasičské sbory jsou často i spolkem významným z hlediska společenského života obce, podobně jako Sokol, myslivecké a lidové umělecké sbory atd.

Matěj Jurášek,

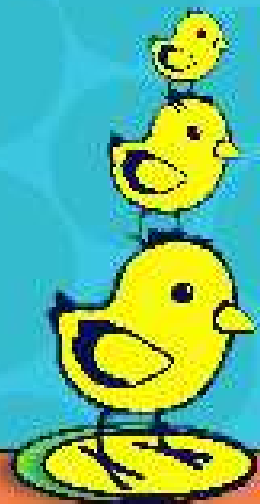
**10 let, ZŠ Vítkov – Komenského,
„Integrovaný záchranný systém“**

2. místo

**Josef Šturma, Lenka Barnetová a Eva Lipenská,
11 let, ZŠ a MŠ Lukavice,
„reportáž TV KOCO“**

1. místo

Pavel Brada,

9 let, ZŠ Přeštice,

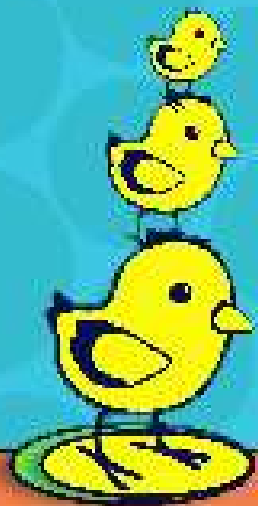
„Nepovedený začátek prázdnin“ komiks v prezentaci

Soutěžní téma:

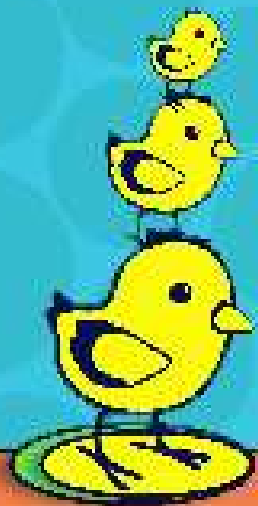

***Pomáhat a chránit nemusí jen
policisté.***

zvláštní ceny

zvláštní cena

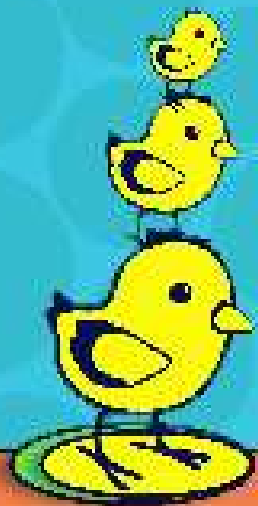
**Anna Křížová,
Domov Petra, Blatná – Mačkov,
„Na přechodu pro chodce“**

zvláštní cena

Jak pomáháme kamarádům a spolužákům?

- Když jim někdo ubližuje, tak je chráníme.
- Když si ublíží, tak jim pomůžeme.
- Když ve škole něco nechápou, tak jim poradíme a vysvětlíme učivo.

**Jana Šromotová,
11 let, ZŠ Vítkov,
„Jak mohou pomáhat děti?“**

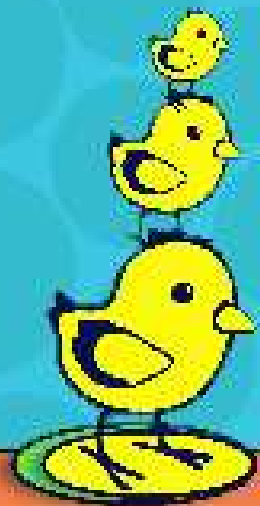
Soutěžní téma:

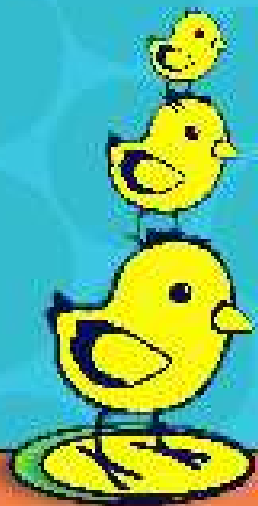
***Svět kolem nás
aneb tolerance k druhým.***

kategorie: výtvarná

5 - 7 let

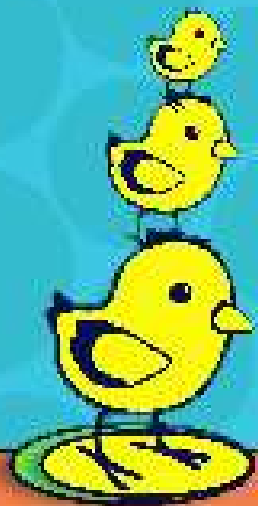

3. místo

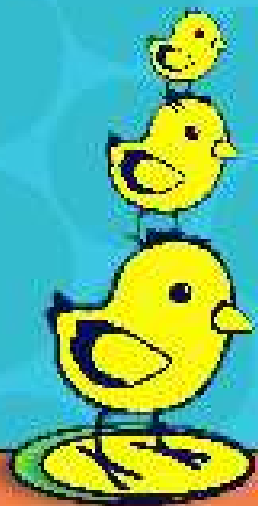
**Jan Novotný,
5 let, MŠ Lišov,
„Ten černý kluk je velkej Honza...“**

2. místo

Terežka Žáková,
4 roky, MŠ Špálova, Ostrava,
„Máme se rádi, jsme kamarádi „

1. místo

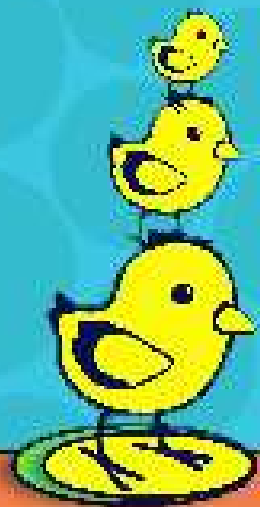
**Adélka Petruželová,
5 let, MŠ Raspenava,
„Na procházce s kamarádem“**

Soutěžní téma:

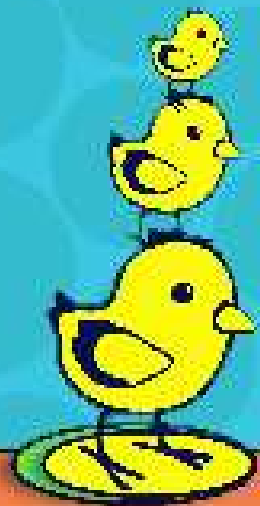

***Svět kolem nás
aneb tolerance k druhým.***

**kategorie: výtvarná
8 - 11 let**

3. místo

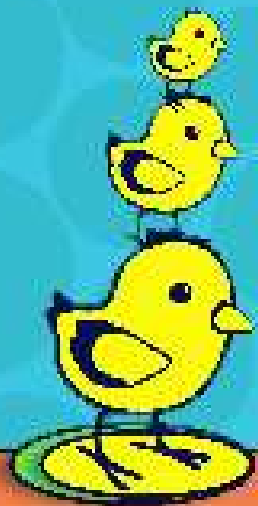

THI KJEU THRINH NGUYEN,

11 let, ZŠ a MŠ Dolákova, Praha 8,

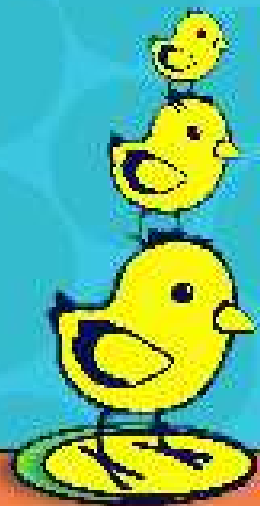
„To nevadí, že jseš jiná...“

2. místo

Karolína Molíková,
10 let, ZŠ a MŠ Dolákova, Praha 8,
„Svět kolem nás“

1. místo

Andrea Moravcová,
11 let, ZŠ a MŠ při nemocnici Ústí nad Orlicí,
„Svět kolem nás“

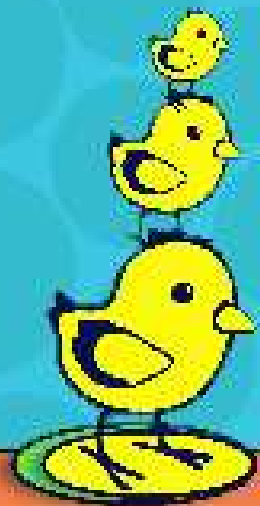
Soutěžní téma:

***Svět kolem nás
aneb tolerance k druhým.***

kategorie: literární

8 - 11 let

3. místo

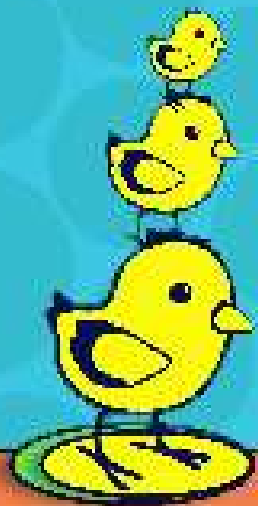
Strašidýlko Pištílek

Bylo jednou jedno malinké strašidýlko, které se jmenovalo Pištílek. Bylo ještě hodně malé na to, aby umělo pištět, jako to dělají všechna strašidýlka v Pištílkově. Proto se mu každou chvíli o něco starší kluci posmívali. Hrozně moc ho to trápilo. Už nevěděl, co si počít.

Jednoho slunečného dne vyrazil Pištílek do města, že si zajde na zmrzlinu. Jak šel po městě, potkal svého kamaráda Pištíla. Měl zrovna také namířeno na zmrzlinu, tak se k Pištílkovi přidal. Když se vraceli, tak před parkem se jejich cesty rozdělily. Jak vešel Pištílek do parku, samozřejmě bez Pištíla, spatřil partu kluků, která se mu často posmívá. Už, už chtěl změnit směr, ale zavolali na něj: „Ahoj nepištící pištíle!“ V tu chvíli se celý hlouček dusil smíchy. Zrovna kolem šla Pištílenka, Pištílkova kamarádka, a ta se taky trochu zasmála. V tu chvíli to bylo na Pištíla moc a utekl. Šel k lesíku a sedl si na pařez. Z očí mu padaly slzy jako hrachy. V duchu přemýšlel a pak si sám pro sebe řekl: „Nikdo se mi už nebude posmívat, musím proto udělat vše, co jde.“ Vzpomněl si na dobrou vílu, co bydlí v lese a volal do lesa: „Dobrá vílo! Dobrá vílo!“ Víla na jeho zavolání přiletěla a zeptala se: „Co potřebuješ Pištítku?“ Pištílek jí začal vykládat své trápení a poprosil ji, aby mu přičarovala pištění. Víla se na něho podívala a pravila: „No viš, tohle já neumím. Tohle můžeš změnit jenom ty sám.“ A v tu ránu byla pryč. Tak se tedy Pištílek rozhodl, že si s nimi udělá pořádek, a že už si nic nenechá líbit.

Hned druhý den šel do parku. „Á vida, zase ta parta posměváčků,“ říká si pro sebe Pištílek Trochu se mu klepala kolena, ale nenechal se odradit. Protože si všiml i svých tří kamarádů. Zavolal na ně, ať mu jdou pomoci. Všichni souhlasili a byli rádi, že se konečně odhodlal. Ti kluci zase na Pištíla pokřikovali. Ale on jen dodal: „No a co? Každý umí něco. Je pravda, že vy se umíte jen posmívat!“ Kluci se zatvářili, jako by na ně vylil kbelík vody. „Co si to dovoluješ ty mrňousi?“ „Měli byste vědět, že se vás nebojím. Protože pištět budu co nevidět.“ Jeden z kluků mu dupl na nohu, ale místo toho, aby Pištílek začal brečet, tak zapištěl. Ani nevěděl, jak to z něj vypadlo. Od té doby se mu už nikdy neposmívali. A Pištílek byl až do konce svého života ☺.

Téma: Svět kolem nás aneb tolerance k druhým

**Lucie Marethová,
11 let, ZŠ Vítkov,
„Strašidýlko Pištílek“**

2. místo

Ve Vítkově 22. 4. 2010

Moje milovaná babičko!

Už je to dlouho, co jsem Ti nenapsala. Moc se Ti omlouvám. Mám pro Tebe spoustu novinek, o které se s Tebou chci podělit.

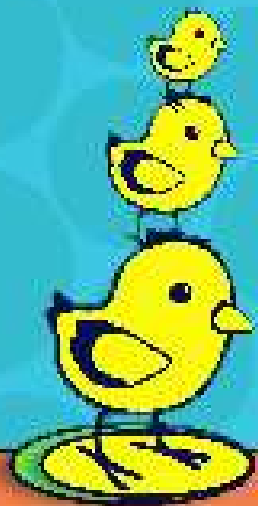
Do našeho města se přistěhovala holka, stejně stará jako já. Jmenuje se Monika. Začala chodit do vedlejší třídy. Nastěhovala se do krásného žlutého domečku se zahrádkou nedaleko vlakového nádraží. Večer než šla Monika spát vykládala mamince, jak se těší na nové kamarády, školu a spoustu nových dobrodružství, které v novém domově zažije. Ani trošičku si nevzpomněla na bývalou školu a bývalé kamarády, protože na minulý domov nemá moc pěkné vzpomínky. Jak mamince vše, na co se těší, řekla, tak tvrdě usnula.

Brzy ráno vstala, oblékla se a plná nadšení šla do nové školy. Paní učitelka ji představila dětem, usadila ji vedle Honzy a řekla jim, ať se nachystají na první hodinu, že za deset minut zvoní a odešla. Monika si nachystala věci, porozhlédla se kolem sebe a v zádu u skříně uviděla hlouček dětí. Rozběhla se za nimi, chtěla se jim představit. Sotva ji děti zahlédly, začaly si něco mezi sebou šuškat a pohihňávat se a ukazovat na ni prstem. Monika se zarazila, úsměv, který měla na tváři, jí zmizel a do očí jí vyhrkly slzy. Okamžitě si vzpomněla na minulou školu, jak tam neměla žádnou kamarádku ani kamaráda. Všichni se od ní odtahovali, protože byla tlustá. Je pravda, že Monika je baculatější než ostatní, ale není to tím, že by hodně jedla. Je nemocná, bere léky, jejichž vedlejší účinky způsobují, že tloustne. Monika se otočila a rychle se chtěla dostat ze třídy ven na chodbu, aby ji nikdo neviděl, že je jí do breku. Cestu jí zastoupili tři kluci. Začali na ní pokřikovat, kam se valí ta bečka sádla. Monika jim řekla, ať s tím přestanou, že jim nic neudělala a pokud s tím nepřestanou, tak to řekne paní učitelce. Kluci jí začali vyhrožovat, že jestli to někomu řekne, tak jí zmlátí. Monika se lekla a nic neřekla. Po škole šla Monika domů. Plakala, plakala a plakala.

Toto se opakovalo dva měsíce. Kluci se jí stále posmívali a ostatní ve třídě dělali, že nic nevidí. Jednoho dne si Moniččina maminka všimla, že něco není v pořádku. Zeptala se, co jí trápí, jestli se něco děje ve škole. Monika už to nevydržela a se vším se svěřila.

Maminka i Monička přemýšlely, jak by tento problém vyřešily, Monika však nechtěla, aby se o tom, že to řekla mamince, někdo dozvěděl. Maminka jí slíbila, že se o tom nikdo nedozví. Maminku napadlo, že jí nahlásí do jiné školy. Ale bude muset každý den dojíždět autobusem. Monika souhlasila. Tak tam zavolala. Na druhý den šla Monika do nové školy.

Paní učitelka z naší školy, která Moniku učila, chtěla vědět, proč Monika tak narychlo přestoupila na jinou školu. Zavolala mamince od Moniky. Ta jí vše řekla. Paní učitelka to nemile překvapilo a se všemi dětmi měla strašně dlouhé povídání na téma „ŠIKANA“. Paní učitelka jim také pověděla, proč Monika na jinou školu přestoupila. Oni to nevěděli. Když paní učitelka odešla ze třídy, tak

**Radka Hanušová,
11 let, ZŠ Vítkov,
„Dopis babičce“**

1. místo

SVĚT OČIMA DĚTÍ – soutěžní téma Svět kolem nás aneb tolerance k druhým

Literární/ kat.

Pohádkový svět

Za devíti horami, za devíti kopci,
bylo jedno království. Žili v něm jen sobci.

Otesánek se jen cpal, jiné věci nevnímal.
Honza ležel za pecí, nic kloudného neřešil.

Princezna se parádila, pyšná byla, pomlouvala.
Vodník sedí v kanceláři, s čerty si tam kafe vaří.

Strašidla si lebedila, lidi vůbec nestrašila.
Pak se smála Amálce, že jí není do tance.

Vše je vzhůru nohama, za devíti horama.
Když se jednou pohádali, mnoho zmatků nadělali.

Otesánek hladu brečí, princezna má spoustu řečí.
Amálka má všeho dost.

„Honzo, slez už z pece, nenech nás v tom přece!
Půjdeš teď do světa sám, recept kouzelný tam najdeš nám.“

Honza chodí, hledá, nikdo mu nic nedá.
Pak zabloudí do lesa.

Co to v dálce nevidí? Mraveniště bez lidí.
Vše v něm má svůj řád, každý každého má rád.

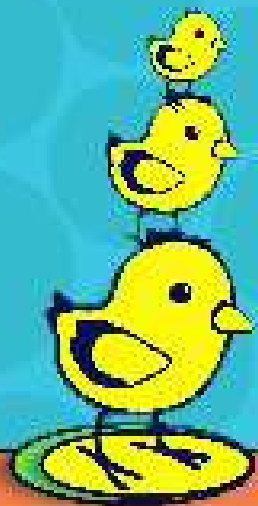
Když požádá o radu, hned má dobrou náladu.
„Jak to tady děláte, že se rádi setkáte?“

„Na tom nic tajného není.“ Honzu čeká překvapení.
„Každý s každým kamarádí, pomůže mu, nepodvádí.“

Honza rychle spěchá z vandru, chce dát všem tu dobrou radu.
A nakonec vyndá z rance plný pytel tolerance.

Místo starých housek, každému dá lásky kousek.
Od té doby, je to tak, na světě je každý rád.

Eliška Křištofová, 8 let, 3. ročník
Základní škola a mateřská škola Lukavice, okres Ústí nad Orlicí
Lukavice 118, 561 51 Letohrad, tel. 465 621 410

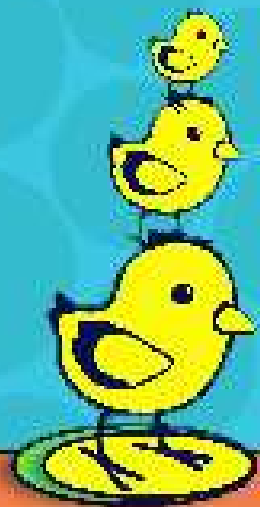
**Eliška Křištofová,
8 let, ZŠ a MŠ Lukavice, okres Ústí nad orlicí,
„Pohádkový svět“**

Soutěžní téma:

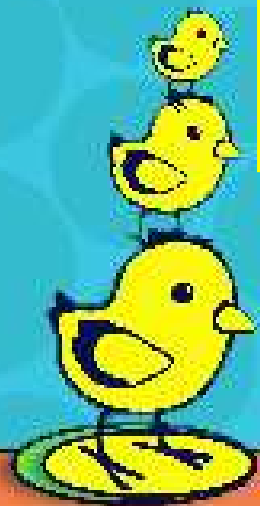

*Svět kolem nás
aneb tolerance k druhým.*

**kategorie: výpočetní
a audiovizuální
8 - 11 let**

3. místo

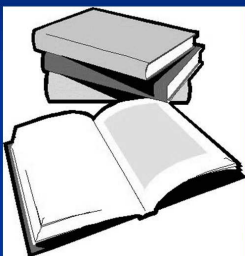
Nikol a Michaela Polcarovy,
7 a 9 let, ZUŠ Blatná,
„Přechod pro chodce“

2. místo

Učení

Když má někdo problémy s učením, např. dyslektik, dysortografik, dyskalkulik, tak se jim děti posmívají. Smějí se jim, že ve škole něco neumí nebo jsou pomalé. Tyto děti nejsou hloupé ani to neznamena, že se neučí, ale prostě potřebují jiný přístup k učení, než všichni ostatní, kterým to jde bez problémů.

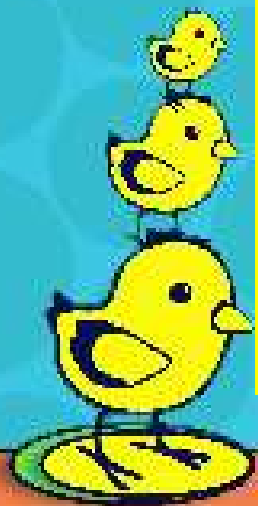

2. S jakým projevem tolerantnosti jsi se setkal/a?

nejší odpovědi:

vzhledu (má brýle, nejší postavy, je má jinou barvu má rovnátka, škaredé oblečení...)

- nejde mu/jí učení (dyslektik, má poruchu chování, ...)
- věří v boha

Radka Kiššová a Lucie Marethová,

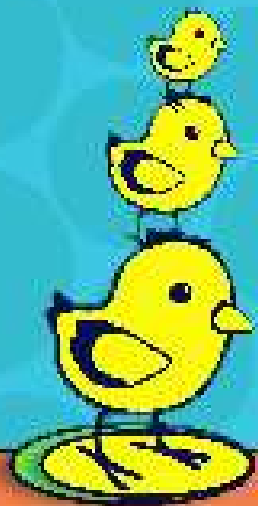
11 let, ZŠ Vítkov,

„Tolerance“

1. místo

Nejsme stejní, ale baví nás stejné věci

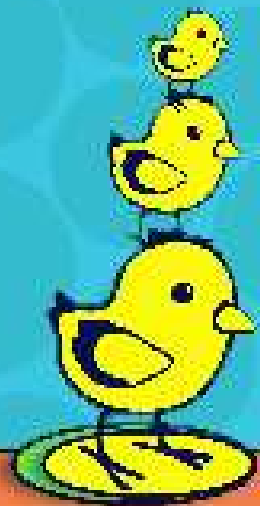
**Tomáš Tobola a Lukáš Tragan,
11 a 12 let, ZŠ Frýdlant nad Ostravicí,
„Nejsme stejní, ale baví nás stejné věci“**

Soutěžní téma:

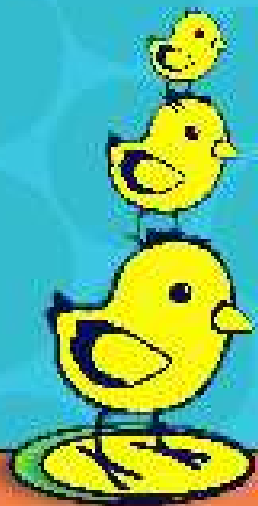

***Svět kolem nás
aneb tolerance k druhým.***

zvláštní ceny

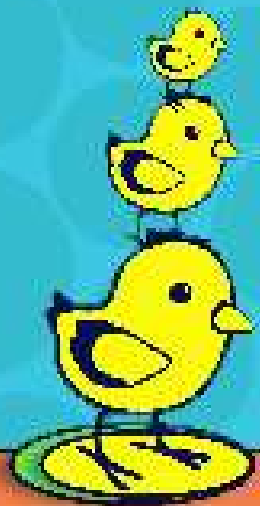

zvláštní cena

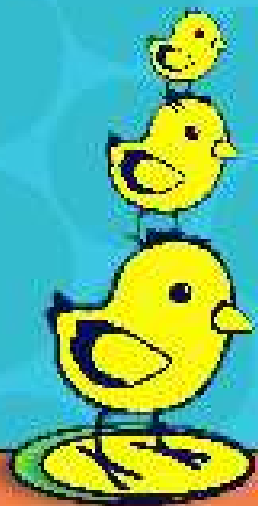
**Natálie Klímová,
5 let, MŠ Osvobození, Cheb,
„Svět kolem nás“**

zvláštní cena

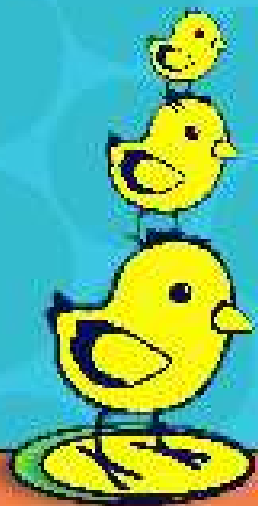
**Eliška Mášová,
8 let, ZŠ Kunovice,
„Sblížení“**

zvláštní cena

**Marika Kupková,
5 let, MŠ Libická, Praha 3,
„Kamarádím s dětmi všech barev pleti“**

zvláštní cena

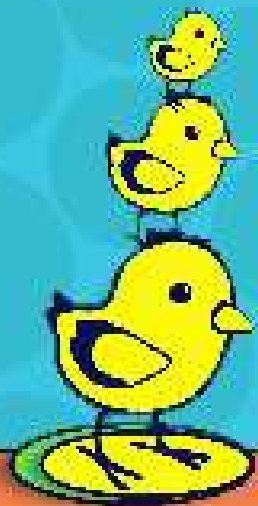

Daniel Musílek,

5 let, MŠ Sobotka,

„Svět kolem nás aneb tolerance k druhým“

zvláštní cena

**Akhnud Bataeva,
11 let, ZŠ Vodičkova, Praha 1,
„Svět kolem nás“**

zvláštní cena

KEVIN A BÉĎA

V jedné závodní stáji pobývalo auto. Nebylo to auto obyčejné. Bylo závodní, červené barvy a říkali mu Kevin. Toto auto Kevin jezdilo jen závody FORMULE 1. Přesto, že vyhrával všechny závody, měl zlou povahu. Neměl totiž rád obyčejná auta. Ba přímo jimi pohrdal.

O několik kilometrů dál, v jedné malé vesničce, žilo na zemědělské usedlosti auto. Byl to menší hnědý traktor, kterému říkali Béd'a. Béd'a byl velice pracovitý a ochotný. Byl to takový dobrák od srdce, který se snesl se všemi ostatními auty.

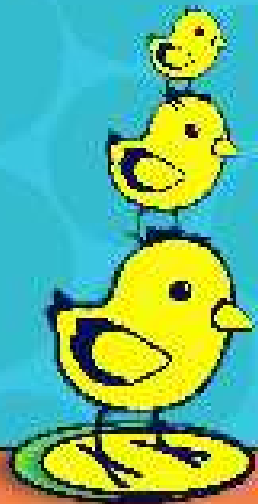
Jednoho dne si vyjel Kevin na projížďku do přírody. Dostal se poblíž vesnice, kde žil Béd'a. V tu dobu Béd'a svázal seno z pole do stodoly. Na silnici mu však zkřížil cestu bezohledný a netolerantní Kevin, který byl zvyklý všechny auta předjíždět a nebo je vytlačovat ze silnice. Prostě takový „pirát silnic“. Béd'a si jej zprvu vůbec nevšiml a jel si svou rychlostí dál. Ovšem Kevin to vyprovokovalo a chtěl závodit. A tak se stalo, že se auta předjížděly, zrychlovaly a zpomalovaly. A Kevin se dokonce snažil vytlačit Béd'u ze silnice do příkopu. Když tu se stalo něco nepředvídatelného! Kevin se dostal koly na šterk, kde dostal smyk a skončil v příkopě. Béd'a v tu chvíli zastavil, zjistil situaci a vytáhl tažné zařízení. Pomohl červené závodničce zpět na vozovku a chtěl pokračovat v cestě. Kevin mu však zatarasil cestu a povídá: „Děkuji Ti za pomoc. Jmenuji se Kevin, a ty? Rád bych se Ti chtěl odvděčit za tvou pomoc.“ A dál se rozhovořil Kevin o tom, jak byl sobecký a nikoho dalšího neuznával. Dali se spolu do řeči a zjistili, že i přes na první pohled viditelné rozdíly, mají ve skutečnosti spoustu společného.

Od té chvíle se z nich stali nejlepší přátelé, kteří veškerý volný čas trávili spolu.

Z toho plyne ponaučení, že ne vždy v ostatních vidíme na první pohled to, co se skrývá uvnitř. Takže neodsuzujme dříve než poznáme.

MOTTO:

„Bez přátel nepoznáš štěstí a bez neštěstí nepoznáš přátele.“

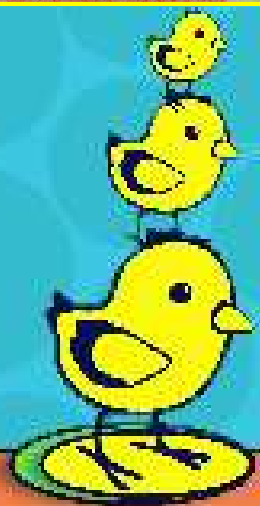

Filip Chabičovský,

10 let, ZŠ, DD, ŠD A ŠJ Vrbno pod Pradědem,

„Kevin a Béd'a“

zvláštní cena

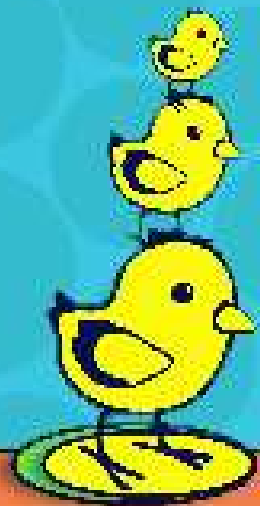
**Jan Gašpar, Ladislav Mušuka,
Nikolas Sivák, Denisa Dvořáčková a Jana Rácová,
ZŠ a PrŠ Pardubice „Rómští hudebníci a tanečnice“**

Soutěžní téma:

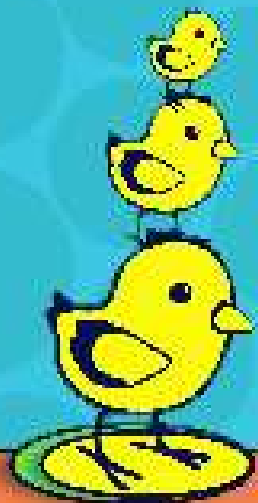

***Stalking,
nechtěná pozornost .***

**kategorie: výtvarná
12 - 15 let**

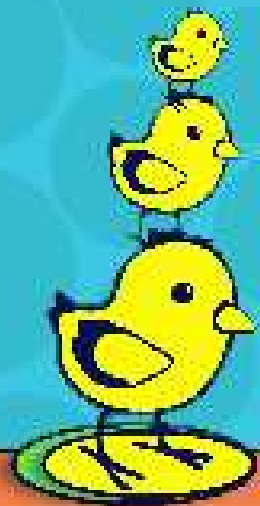

3. místo

Lucie Celá,
12 let, ZŠ Jaroslavice u Znojma,
„Stalking“

2. místo

Romana Bejdová,
14 let, ZŠ Vančurova Hodonín,
„Stín“

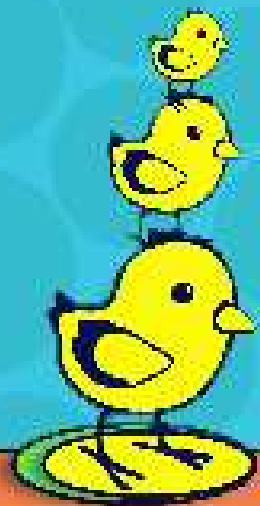
Soutěžní téma:

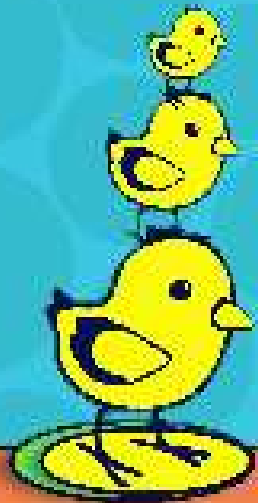
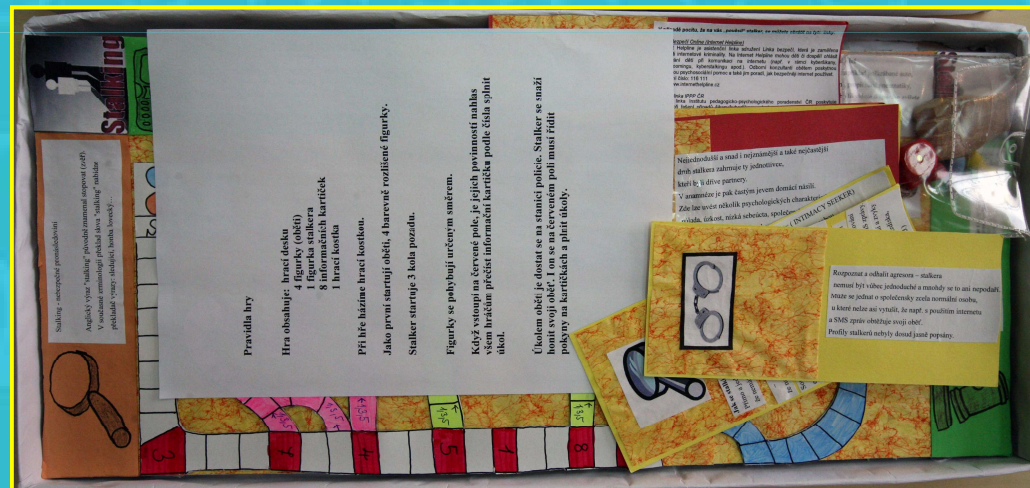
***Stalking,
nechtěná pozornost .***

kategorie: výtvarná 3D

12 - 15 let

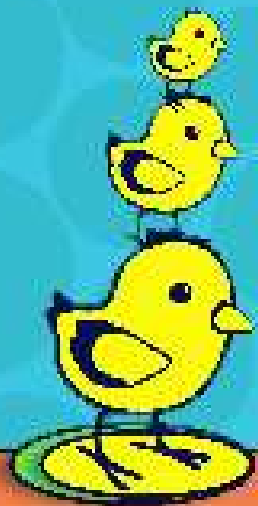

3. místo

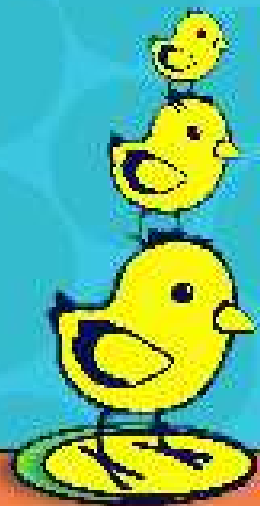
**Karla Nováčková,
12 let, ZŠ Kamenice nad Lipou,
„Společenská hra“**

2. místo

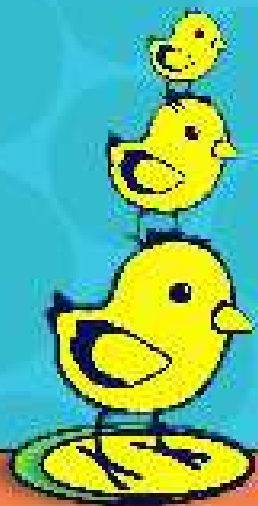
Tereza Grešulová,
14 let, ZŠ praktická Liberec,
„Loutkové divadlo“

1. místo

**Eliška Tomášková,
14 let, 28. ZŠ rodinná Plzeň,
„Kdo mě pořád volá“**

1. místo

**Petr Cáb,
15 let, ZŠ Zubří,
„Vidím ho i ve snech“**

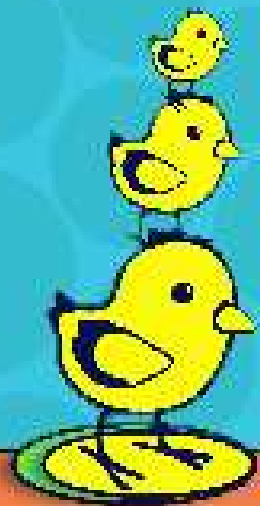
Soutěžní téma:

***Stalking,
nechtěná pozornost .***

kategorie: literární

12 - 15 let

3. místo

Chvilé strachu

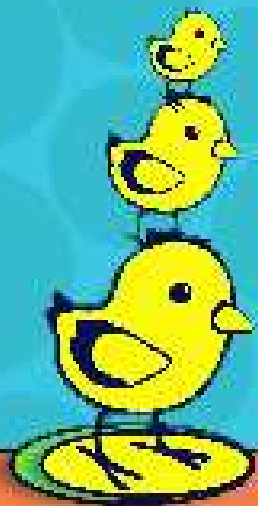
Je to už skoro tři roky, co mě obtěžoval jeden úchl od nás ze školy. Jmenuji se Jana, jsem brunetka, velké zelenohnědé oči, výška kolem 165cm. Teď mi bude 19 let. Začalo to tím, že jsem chodila s jedním klukem, jmenoval se Petr, který byl ve vyšším ročníku. Byl ve škole nový a hned od začátku roku se mi líbil. Vypadal mile, a tak jsme si dali rande. Bylo to fajn a začali jsme spolu chodit. Jenže jsem postupem času zjistila, že mu jde jen o jedno, a tak jsem ho pustila k vodě. Od té doby to začalo.

„Ahoj, Jančo, jdeš večer ven?“ ptala se moje blond kamarádka Markéta v pátečním odpolední. „Já ti nevím. Nějak se mi nechce,“ odpověděla jsem. „Ale no tak, dneska hraje naše oblíbená kapela. Pojd', uvidíš, bude legrace,“ přemlouvala mě neodbytně kamarádka.

„Tak dobře, ale jenom na chvíli. Nerada bych potkala Petra. Zlomila jsem mu prý srdce. Hlavně, že už zase peče s Marunou!“ „Jó, to jsou kluci, holka. Nepochopitelní blázinci, ale sem, tam úplně k sežrání!“ usmívala se Marky. Jen jsem zavrtěla hlavou a pádila ze školy rovnou domů. „Ahoj, Xio, jakpak ses dneska měl, co? Celej den si spinkáš, tak asi dobře, vid'?“ povídala jsem si se svým džungarským křečíkem Xiem. Popadla jsem kyblík se zrním a nasykala mu plnou mističku. Přišla jsem za mamkou na zahrádku. „Mami?“ „Ano zlato, copak chceš?“ ptala se mamka. „No, v klubu hraje naše oblíbená kapela a jezdí tam jen dvakrát do roka. A tak jsme si s holčkama řekly, že bysme se tam šly podívat,“ zakoktala jsem s pohledem do země. „Tak dobře, ale do půlnoci budeš doma.“ „Díky, mami!“ křikla jsem a běžela napsat kamarádce SMS. „*Ja muzu, v kolik dame spichat?*“

Začaly přípravy na večer. Líčení, oblečení, vůně, účes, roztomilé doplňky a botičky na jehláčích. Vypadala jsem dokonale. Ryšlové kratásky, ramínkové červené tričko s velkým výstřihem, stíny sladěné s oblečením, lotosová vůně, dva culíky, velká zelená sponka na oříně a krásné černé společenské boty s mega podpatkem. No prostě dokonalost sama. Bylo 20:00 hodin, dala jsem mamče pusu a vyrazila. Když jsem se dostala na místo, holky už na mě čekaly. „Čau! Tak můžeme vyrazit?“ zeptala jsem se s šibalským pohledem. „Jasně!“ křikla děvčata. Náramně jsme si to tam uživaly. Na parketě jsme byly jako doma. „Ježíš, holky, já musím domů! Za půl hodky je půlnoc! Tak ahoj a užijte si to,“ přerušovala jsem hlasitou hudbu. „To nemůžu stihnout. Hm, vezmu to přes park, je to kratší.“ mumlala jsem si pro sebe. Běžela jsem, jak nejrychleji jsem mohla. Najednou se mi podlomila noha a já upadla na cestu. „Do háje! Tohle mi ještě scházelo!“ marně jsem si nadávala. Náhle jsem za sebou zaslechla nějaký hluk. Ohlédla jsem se. „Uf. Mourku, co ty tady děláš?“ promluvila jsem ke kocourkovi, co patřil Radce, jedné z mých kamarádek. Zvedla jsem se a... kousek přede mnou stála temná postava, celá zahalená do černého. Přicházela stále hlíž. Strnula jsem hrůzou. Stála jsem na místě jako přibitá a čekala, co se stane. Postava mě přitiskla ke zdi parku. Přikryla mi ústa a dala kudlu na krk. Třásla jsem se strachy. Cítila jsem studený kov na hrdle. Slzy mi stékaly jedna za druhou. Hleděla jsem na postavu s děsem v očích. Napadla mě v tu chvíli jen jediná věc, nehleď na to, jestli to vyjde, prudce jsem kopla neznámou postavu do holeně. Naštěstí se chytila za bolavé místo a já se jí vysmekla a utíkala. Sebrala jsem všechny síly a doběhla až ke dveřím našeho domu. Bylo přesně dvanáct, když jsem vstoupila. Celá vyklepaná jsem se odebrala do svého pokoje, kde jsem se převlékla do noční košile, a šla se umýt. Když už jsem si čistila zuby, zahlédla jsem v okně, které je naproti zrcadlu, ten samý přízrak, co mě přepadl. Schovala jsem se za roh. A čekala. Po chvíli jsem nahlédla koutkem oka. Nikdo v okně nebyl. Hlasitě jsem si oddechla. Dočistila jsem si v klidu zuby a ulehla do postele. Když vtom něco nebo někdo začal bouchat na okno. Schovala jsem se pod peřinu a jen čekala, kdy hrozivé rány přestanou. Konečně. Ticho. A klid. Začala se mi pomalu klížit víčka. Vtom někdo zabal za kliku a pomalu otvíral dveře. Vyskočila jsem z postele a celou svou vahou jsem se přitiskla na dveře a doufala, že dveře nepovolí. „Jano? Co to děláš, tady je máma,“ řekl laskavý hlas. Otevřela jsem dveře. „Ehm... potřebuješ něco?“ zeptala jsem se. „Jen jsem se přišla přesvědčit, že jsi doma. Nechceš mi něco říct?“ „Ne, jen jsem dost ospalá, docela bych uvítala trochu odpočinku,“ odpověděla jsem.

A tohle byl teprve začátek. Začaly mi chodit výhrůžné SMS. Pošta, ve které byly někdy úplně nechtivosti, jako například nahé fotky nějakých modelek s vystřiženou mou hlavou nalepenou místo jejich. Moje fotka postřikaná jakoby krví a podobně.

**Eva Myšková,
14 let, ZŠ Proseč,
„Chvilé strachu“**

2. místo

7. Když jsem šla domů, opět mě sledoval. A tak to pokračovalo asi 14 dní.

8. Chodil za mnou na tréninky...
Pane bože! Od koho to může být? Sakra!

9. ... i když jsem se šla jenom projít.

10. Jednoho dne, když jsem konečně přišla domů, mi přišla SMSka z cizího čísla. Začala jsem se bát.

11. Ten člověk přišel dokonce až k našemu domu!
Ježíší! ..Neboj něco s tím uděláme.
..a na konec mi přišlo tohle.

12. Za pár minut co odešel, mi opět přišla SMSka. To už ale bylo moc a tak jsem se šla se vším svěřit.

To bude dobrý, uvidíš.
Ach jo! Proč zrovna já?!

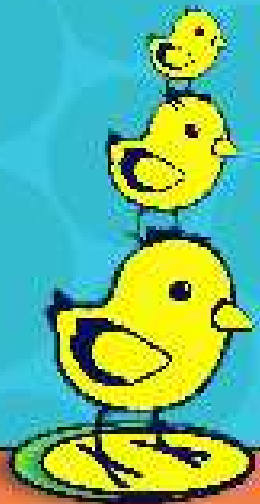
13. Všechno jsem jí vyklopila. Byla dost překvapená.

14. Teta mě začala utěšovat.

15. Ráno jsme zašli na městskou policii.
Tak, tady zazvoníme...
Tam nám ale nepomohli.

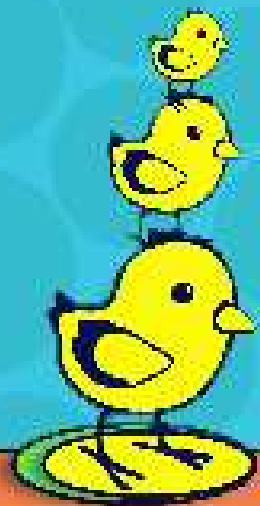
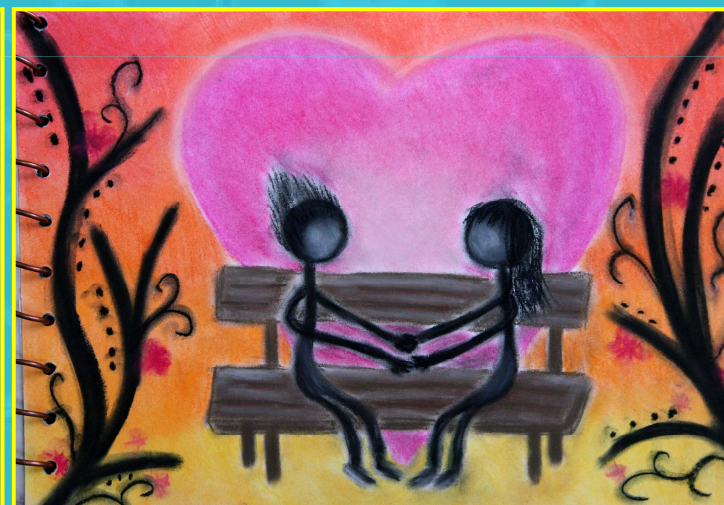
16. Před sousedovým domem stálo policejní auto a tak jsem je hned na toho člověka upozornila.
.....že mi s tím prosím pomůžete?

Text: Najdu si te!
Text: Před mnou neuteces!
Text: Jestli ceknes, zabiju te!

Kristýna Slezáková,
ZŠ Gutha-Jarkovského, Kostelec nad Orlicí,
„Fotopříběh“

1. místo

Jana Pospíchalová,
15 let, ZŠ Jaroslavice u Znojma,
„Jak se z lásky stala nenávisť“

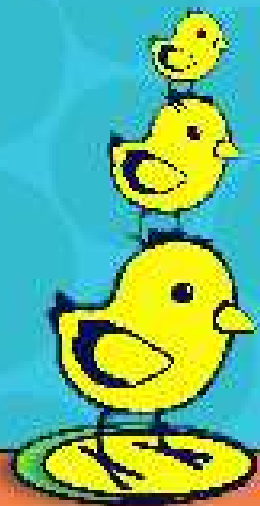
Soutěžní téma:

***Stalking,
nechtěná pozornost .***

kategorie: audiovizuální

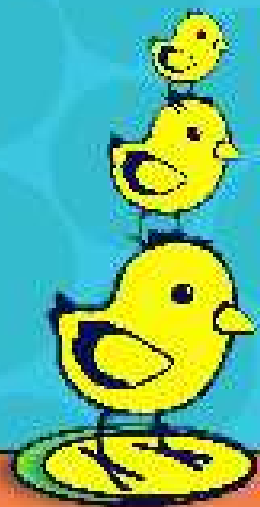
12 - 15 let

3. místo

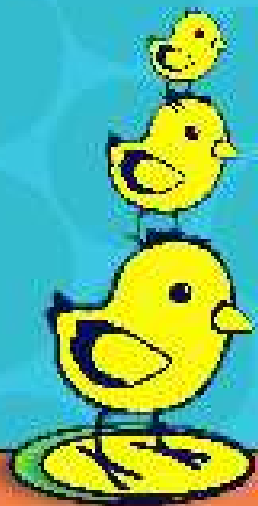
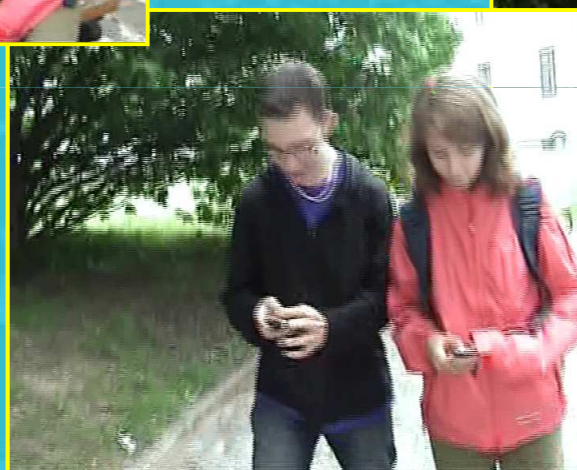

Nepřijímáme dary od neznámých.
Ocitneme-li se v takovéto situaci
raději odmítnete, aby si dotyčný
uvědomil, že o něho nestojíme!

Klára Rosecká a Natalia Ivasyuk,
14 a 15 let, ZŠ Nové Město na Moravě,
„Nechtěná pozornost“

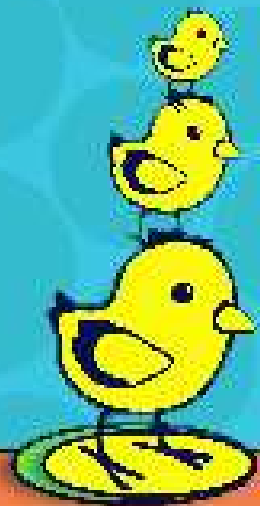
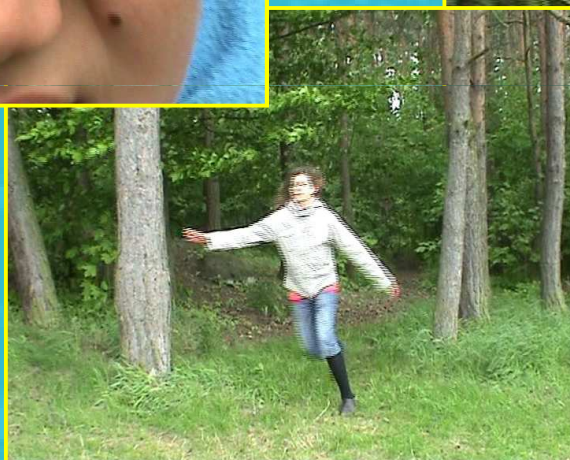
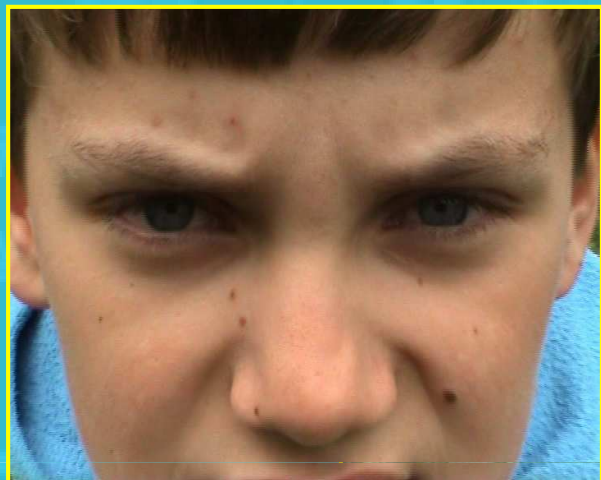
2. místo

**Michaela Procházková,
Marie Štěpáníková a Jiří Kalmus,**

Církevní základní škola v Kroměříži, „Zajímavá známost“

1. místo

**Markéta Prokopová,
Veronika Křoustková a Přemysl Zhoř,
ZŠ Třebíč, Horka- Domky „Velký voči“**

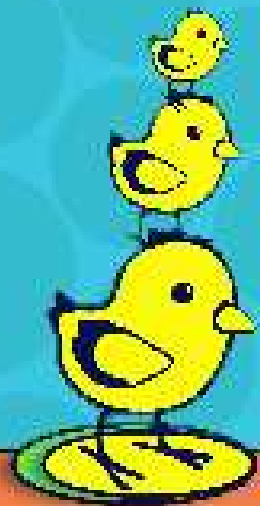
Soutěžní téma:

***Stalking,
nechtěná pozornost .***

kategorie: výpočetní

12 - 15 let

3. místo

Co je to???

- opakované, dlouhodobé pronásledování druhé osoby
- na osobu je uvalena nechtěná, přehnaná negativní pozornost
- na stalking se nevztahuje právní řád
- není brán jako trestný čin
- v ČR je minimum informací o stalkingu

rozování a ničení věcí

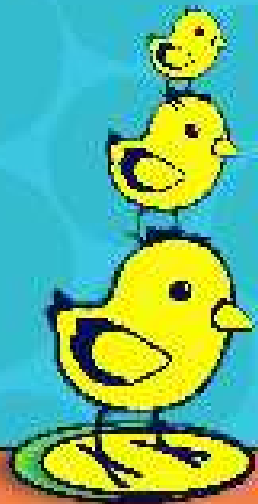
...se snaží upoutat pozornost pomocí
...jetku

...vaná fasáda domu nebo auta

...né pneumatiky, poškrábaný lak

...epožaduje úplné zničení, jen lehký

náznak jako výhružku

Petra Albertová a Vendula Hurtová

15 let, ZŠ a MŠ Tasovice,

„Stalking“

2. místo

Co ti pachatel dělá:

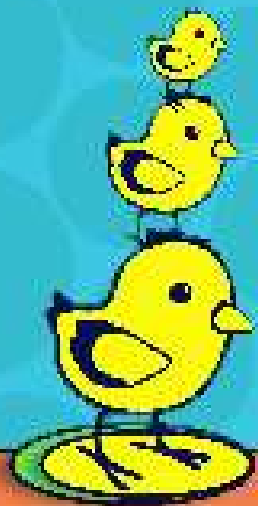
- Pachatel tě zpočátku atakuje smskami,
- e-maily
- Číhá na tebe před domem
- Sleduje tě
- Zabavuje ti osobní věci
- Pomaluje stěny domu, vstupní dveře
- Propíchá ti pneumatiky od auta
- Terčem útoku mohou být i domácí mazlíčci

Stalking

adu znamená
edování,
ané stupňované
ání, které může
lou podobu a

intenzitu.

- Nemysli si, že veselých pozitivních smsek a projevů se to netýká. Pokud jsou nežádoucí a obtěžující, nejsou rozdílné od těch výhružných. Je jen otázkou času, než by jejich obsah vyzníval zastrašujícím dojmem.

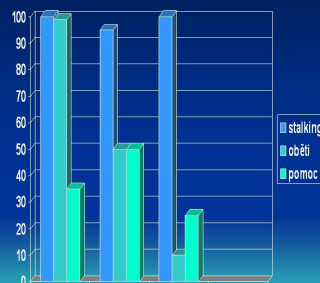

Dalibor Visinger,
ZŠ praktická Bochoř,
„Kyberstalking“

1. místo

STALKING – OBĚTI – POMOC

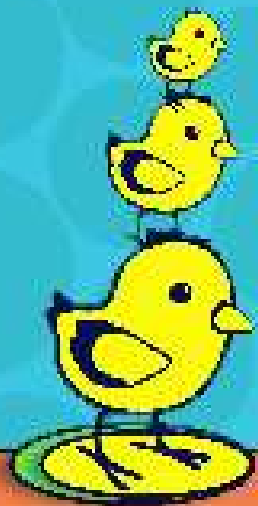
• DŮLEŽITÁ-TEL

POLICIE-158
SOS-112
BÍLÝ KRUH-257-317-110
LINKA BEZPEČÍ-286-881-059
LINKA ONLINE-116-111

NEBOJTE SE ZAVOLAT!
NIKDY NENÍ POZDĚ, ALE
JEDNOU MŮŽE BYT
POZDĚ I PRO VÁS.
STALKING JE JEDNO Z
NEJHORŠÍCH, CO SE VÁM
MŮŽE STÁT.

AK TRÁVIT ČAS

... Když přijdu ze školy, je pravda, že do učení se moc nehrnu. Ale zato mi baví opravovat motorku a mám radost, když se mi to podaří. Večer jdu s kamarády na hřiště – zakopat si – a taky zopakovat pravidla silničního provozu. Těším se, že hned jak udělám řidičský průkaz, čili řidičák, nasednu A večer padnu a spím.

Jiří Veselý,
15 let, ZŠ Hořovice,
„Stalking“

1. místo

Stalking > Důležitá tel. čísla

aktualizováno: 16:33:54 12.05.2010

VÍTE VŠE O STALKINGU?

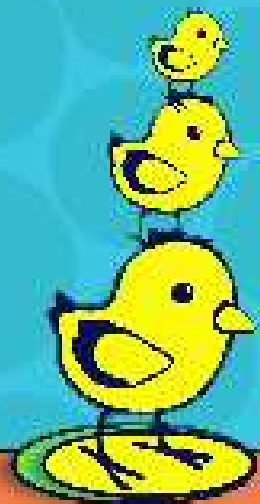
Úvod Dotazy Co je to stalking? Chování stalkera Stalking a kyberšik; Jak se bránit? Pravdivé příběhy Důsledky stalkingu **Důležitá tel. čísla**

Důležitá tel. čísla

Důležitá tel. čísla

Policie ČR : 158 nebo 112
Linka bezpečí: 116 111 nebo 800 155 555 begin_of_the_skype_highlighting 800 155 555 end_of_the_skype_highlighting
Krizová tel. linka: 286 881 059 begin_of_the_skype_highlighting 286 881 059 end_of_the_skype_highlighting nebo 774 089 181 begin_of_the_skype_highlighting 774 089 181 end_of_the_skype_highlighting

Vytvořeno službou WebSnadno.cz | Nahlásit protiprávní obsah! | Mapa stránek

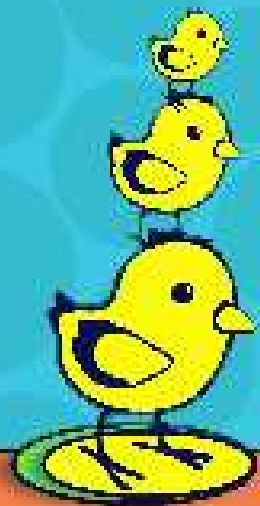
Karolína Peřinová,
13 let, Gymnázium Uničov,
webové stránky - www.stalking.wbs.cz

Soutěžní téma:

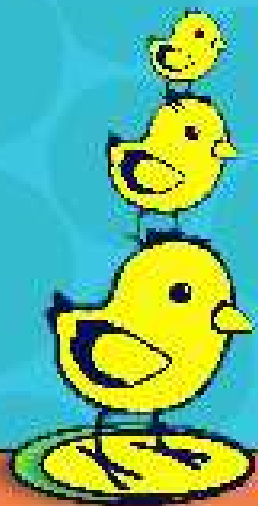

*Stalking,
nechtěná pozornost .*

zvláštní ceny

zvláštní cena

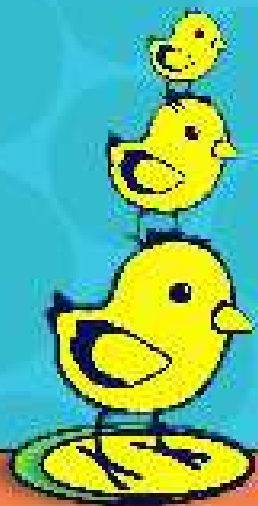

Vojtěch Pečinka,

14 let, ZŠ Komenského Frýdlant nad Ostravicí,

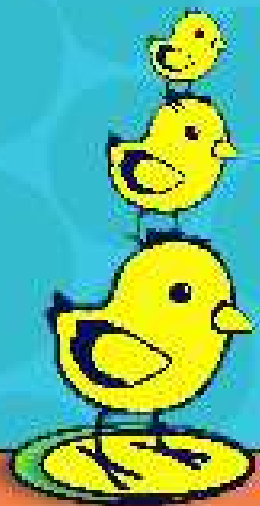
„Jsou stíny, které nesmyješ“

zvláštní cena

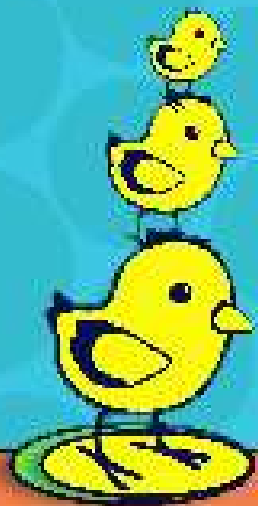
**Jana Jiříková,
Dvořákovo Gymnázium, Kralupy nad Vltavou,
„Klíčová dířka“**

zvláštní cena

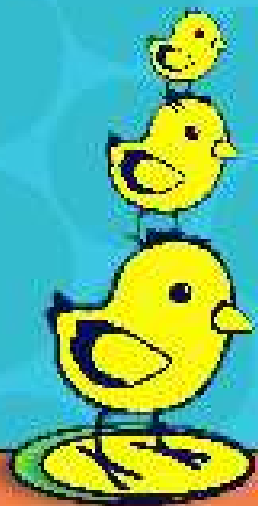
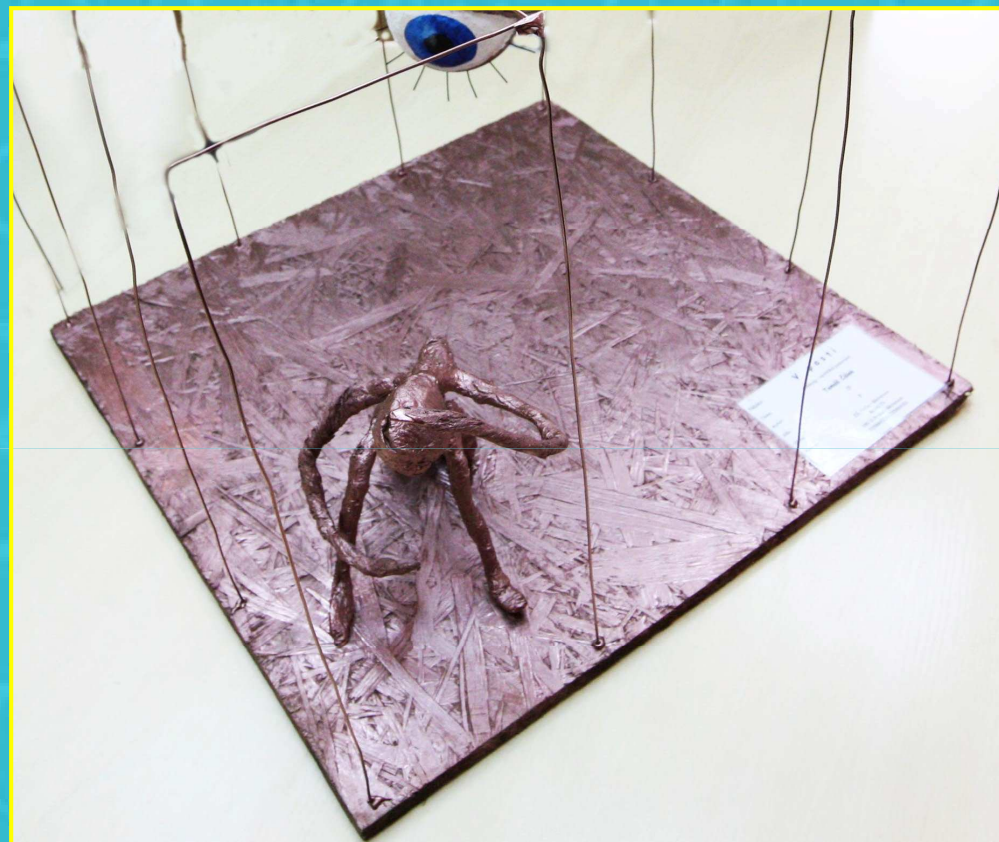
**Marcela Kolísková,
15 let, ZŠ Vančurova Hodonín,
„Ve tmě“**

zvláštní cena

**Karolina Brylová,
Dům dětí a mládeže, Orlová Lutyně,**

zvláštní cena

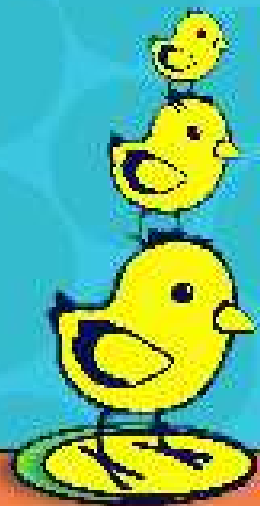
Tomáš Čálek,
15 let, ZŠ Praha Běchovice,
„V pasti“

Soutěžní téma:

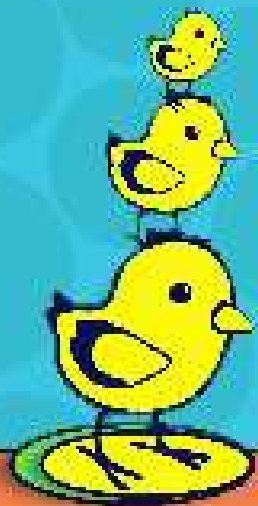

***Extremismus,
organizovaná netolerance***

**kategorie: výtvarná
12 - 15 let**

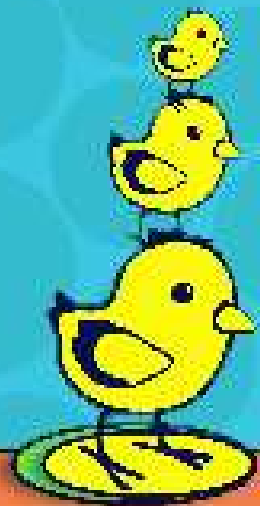

3. místo

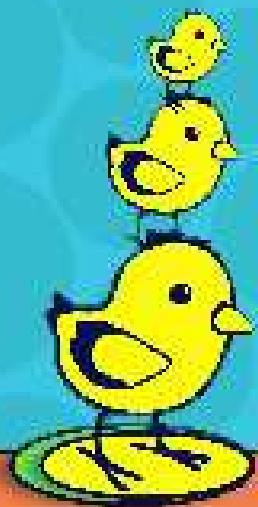
Nicola Šimoníková,
15 let, ZŠ Babice,
„Extremismus“

2. místo

Martina Cinkeová,
14 let, ZŠ Čechova, Rokycany,
„Extremismus“

1. místo

Klára Hoňková,

**14 let, Církevní základní škola sv. Ludmily v Hradci nad Moravicí,
„I nejmenší jiskra netolerance může způsobit požár“**

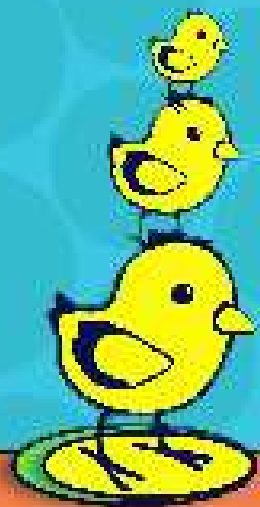
Soutěžní téma:

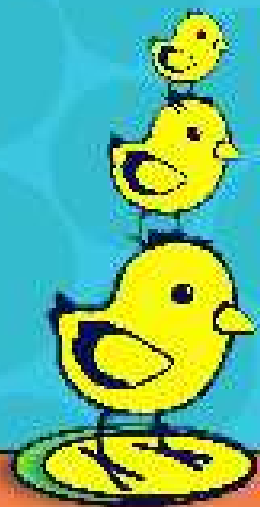
***Extremismus,
organizovaná netolerance***

kategorie: výtvarná 3D

12 - 15 let

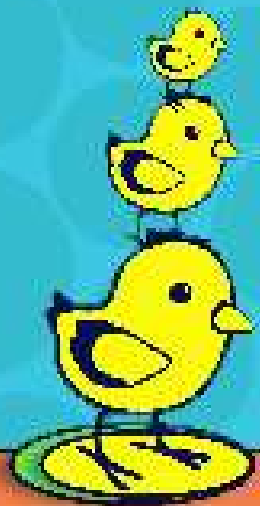
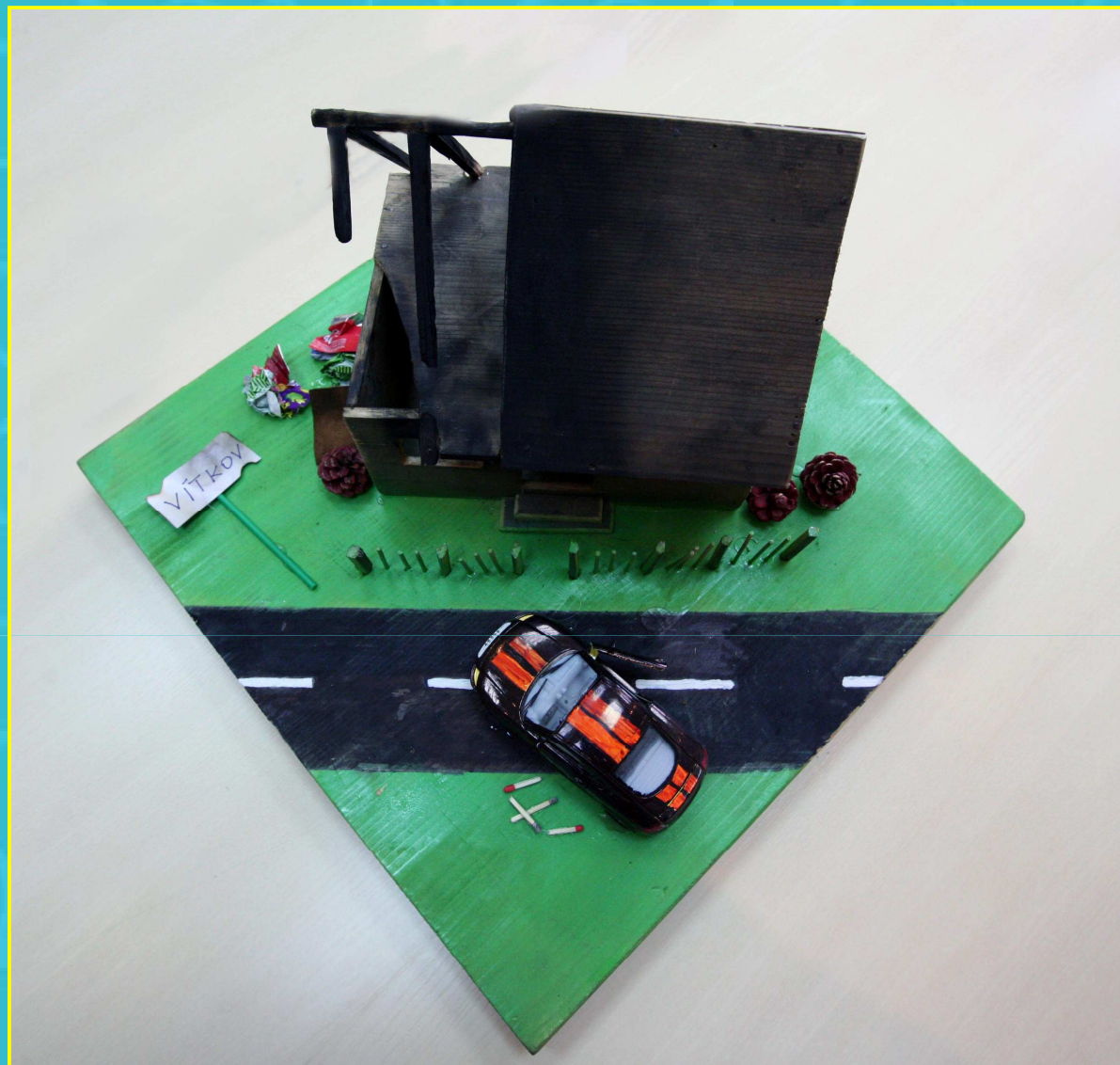

3. místo

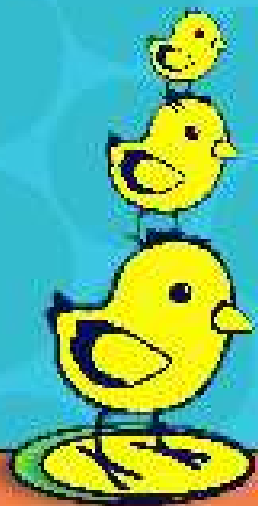
**Jakub Šafařík a David Starý,
ZŠ Vackova, Kamenice nad Lipou,
„Extremismus“**

2. místo

Jan Šťastný,
14 let, ZŠ A. Baráka, Lovosice,
„Návštěva ve Vítkově, kterou nikdo nechtěl“

1. místo

Tomáš Čálek,
15 let, ZŠ Praha Běchovice,
„Stádo“

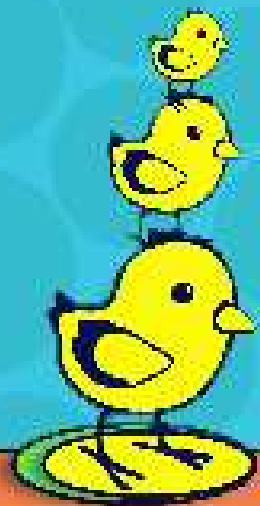
Soutěžní téma:

***Extremismus,
organizovaná netolerance***

kategorie: literární

12 - 15 let

3. místo

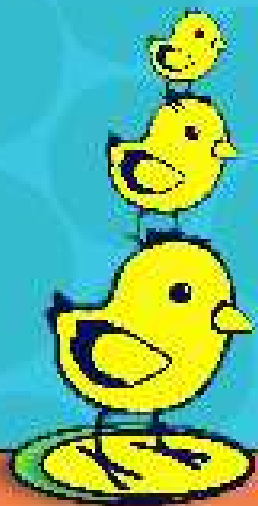
Co jsem vám udělala?

Nikola Mirgová

VI. třída

ZŠ Ibsenova 36, Ostrava-Přívoz

Jednoho dne jsem šla do školy později, protože jsem šla k lékáři. Poněvadž jsem si šla koupit ještě svačinu, změnila jsem i směr své pravidelné cesty. Když jsem tak šla, najednou na mě skočily takové větší holky. V tu chvíli jsem si myslela, že mě přepadla nějaká zvířata. Když jsem se trochu vzpamatovala a viděla jim do obličeje, všimla jsem si, že to nejsou romská děvčata, ale gadžovská, jak my Romové říkáme. Hodila mě na zem, kopali do mě, vzali mi tu svačinu, peníze a zlato tj. řetízký, náušnice a prsteny. Přitom mi sprostě nadávala do všech možných špín. Najednou se tam objevil jeden hodný pán a pomohl mi vstát a kousek mě i doprovodil. Protože jsem to měla už blíže do školy, šla jsem tam. V ten den jsem měla jít reprezentovat školu v soutěži „o nejrychlejší jízdu na kole“ ale nemohla jsem, protože jsem začala zvracet. Když jsem přišla do třídy, všimla si mě hned moje kamarádka a utíkala za paní učitelkou. Ta zareagovala velmi rychle, zavolala sanitku a já musela do nemocnice. Ani jsem se nebránila, protože se mi tak točila hlava a já pomalu ztrácela i vědomí. V nemoci jsem si pobyla dva měsíce, kde jsem potkala i velmi slušné gadžovské holky a dodnes si spolu píšeme. Ty nešťastné holky, které mě přepadly, už nikdy nechci vidět, a jak říká moje babička, na každého kdo dělá zlo jednou dojde. I když je policie do dnešního dne nechytla, já věřím tomu, co říká moje babička.

**Nikola Mirgová,
ZŠ Ibsenova, Ostrava - Přívoz,
„Co jsem vám udělala?“**

2. místo

Holubí pomsta.

Jednoho dne se kohout nudil a tak přemýšlel, jak by se zabavil. Najednou uviděl na střeše holuba a začal na něj pokřikovat: „Hele, ty holube, koukni na mě, jaké mám krásné barevné peří, ty jsi jenom obyčejný šedý holub, zalez někam!“ Holub na to nic neřikal a odletěl. To však kohouta naštvalo a začal přes ploty svolávat ostatní kohouty ze sousedních dvorků. A ti všichni si začali z holubů utahovat a pošklebovali se jim. Jakmile by si některý z holoubků chtěl sezobnout zrnko na slepčím dvorku, už se kohouti proti němu rozběhli a hnali ho pryč.

Holubi přemýšleli, jak na kohouty vyzrát, přece se nenechají kohouty omezovat, dvorek patří všem! Pořád je nic nenapadlo a v tom jeden z nich vykřikl: „Mám nápad!“

„Jaký, no tak jaký?“ volali ostatní. A holub filuta zapřemýšlel: „No, kohouti přeci nelétají tak vysoko jako my, oni vlastně ani neumějí pořádně létat, jenom se tak vytahují, jsou pořád na zemi, a tak mě napadlo, že bychom je mohli……“

„Nenapínej, co bychom mohli?“

... „jak to jenom slušně říct, no – pokálet!“

„To je vynikající nápad, to jim panečku spadnou hřebínky.“

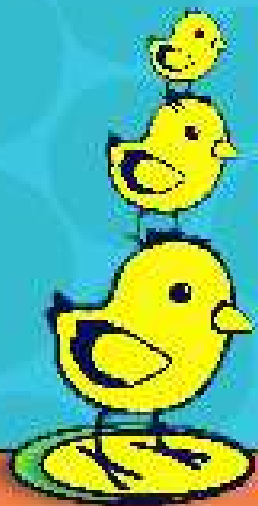
Druhý den, když se jim zase začali všichni kohouti vysmívat, mávali výhružně křídly, naklepávali si svoje barevné peří a dmuli se pýchou, tak holubi udělali hejno a spustili na kohouty ...lejno. Kohouti začali létat po dvorku, začali si čistit svoje peří a nadávali: „Vy, vy..., to vám nedarujeme, holoto jedna šedivá!“

Ale holubi se jen chechtali a kohoutů se ptali: „Nemáte nějaké špinavé peří? Co se vám to přihodilo, podívejte se na nás, jak jsme krásně čistí, ale vy jste jako čuňata.“ A slepice se přidaly: „Mazejte pryč, špinavci, jenom nám děláte ostudu!“

A od té doby si kohouti na holuby nedovolovali a holubi si žili svůj poklidný život bez pošklebků a nadávek.

A jaké ponaučení z této bajky plyne? Nikdo nemá právo se povyšovat nad druhé, pošklebovat se mu nebo dokonce podněcovat ostatní k nenávisným projevům. Jinak na to může pěkně doplatit v duchu rčení – na každého jednou dojde. Teprve až když se agresor ocitne v roli oběti tak pozná, jaké to opravdu je.

Barbora Vodehnalová, 7. třída Téma: Extremismus, literární kategorie - bajka
ZŠ Gutha-Jarkovského
Kostelec nad Orlicí

Barbora Vodehnalová,
ZŠ Gutha - Jarkovského, Kostelec nad Orlicí,
„Holubí pomsta“

1. místo

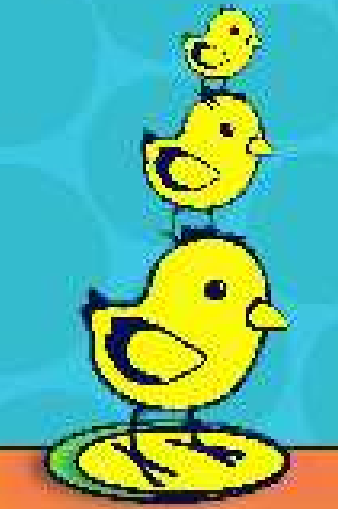

1 rok
s českým extremismem
v článkách
serveru **Novinky.cz**

CIL PROJEKTU:
ZAMYSLELI JSTE SE NĚKDY NAD
TÍM, KOLIK INFORMACÍ
TY KAJÍCÍCH SI SE PŮMÍ
EXTREMISMU DENNĚ SLÝŠÍTE
ZE SDELOVAČÍCH PROSTRŮDKŮ?
KOLIK IF TOMUTO TÍM MÁTÍ
VĚNOVANO PROSTOR NA
INTERNETOVÝCH SERVERECH?
KOLIK BYLO VYDANO A
SAPSANO TISÍCENĚCH
DOKUMENTŮ ČI NOVOVÝCH
ZPRÁV? KOLIK V ČESKÉ
REPUBLICE KOLIK V CZ KOFÉ?
KOLIK NA CELEM SVĚTĚ?

**MOJE PRÁCE JE
MIKROZLOMĚK. PŘESTO VŠAK
SNAD SE OPIŇE.
ZANEBUDELNÝM ZAMYSLENÍM
SE NAD TÉMATEM EXTREMISMU.
PRÁCE SE SKLÁDÁ Z TVORBY
AUTORKY A Z HERLKY
MAXIMOV. KDE JSEM SE
ROZTRHDI DLE DATA
INFORMACE O EXTREMISMU NA
INTERNETOVÉM SERVERU
NOVINKY.CZ.**

Markéta Švecová

KVĚTEN 2009

Či slabší a rozvětlenější křídla úrodnosti dřeviny a kmenovým zručností

Preparování prohlášení hlavy ČR

**KONEČNĚ ŘEŠENÍ
OTÁZKY ČIKÁNSKÉ.
KTERÉ
PŘEDLOŽILA NÁRODNÍ
STRANA, JE NÁVODNEM
PRO VŠECHNY
EVROPSKÉ STÁTY.**

**STOP!
jejich
nárokové a kofistné
mentalitě**

Či slabší a rozvětlenější křídla úrodnosti dřeviny a kmenovým zručností

Preparování prohlášení hlavy ČR

KONEČNĚ ŘEŠENÍ OTÁZKY ČIKÁNSKÉ. KTERÉ PŘEDLOŽILA NÁRODNÍ STRANA, JE NÁVODNEM PRO VŠECHNY EVROPSKÉ STÁTY.

STOP! jejich nárokové a kofistné mentalitě

Či slabší a rozvětlenější křídla úrodnosti dřeviny a kmenovým zručností

Preparování prohlášení hlavy ČR

KONEČNĚ ŘEŠENÍ OTÁZKY ČIKÁNSKÉ. KTERÉ PŘEDLOŽILA NÁRODNÍ STRANA, JE NÁVODNEM PRO VŠECHNY EVROPSKÉ STÁTY.

STOP! jejich nárokové a kofistné mentalitě

ČERVEN 2009

Užijte Konverze

Ministerstvo vnitra vítá ve své Konverze

Politika má svůj chrbát

Policie rozpracovala ro Vládní pracovní mistry

Užijte Konverze

Ministerstvo vnitra vítá ve své Konverze

Politika má svůj chrbát

Policie rozpracovala ro Vládní pracovní mistry

Užijte Konverze

Ministerstvo vnitra vítá ve své Konverze

Politika má svůj chrbát

Policie rozpracovala ro Vládní pracovní mistry

Markéta Švecová,
15 let, ZŠ Vackova, Kamenice nad Lipou,
“Jeden rok s českým extremismem v článkách serveru Novinky.cz“

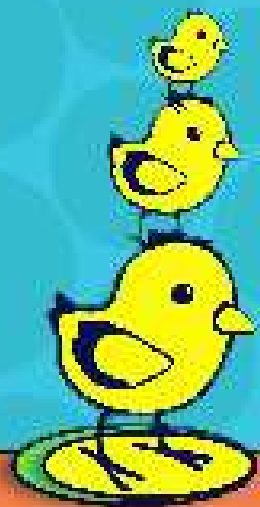
Soutěžní téma:

***Extremismus,
organizovaná netolerance***

kategorie: výpočetní

12 - 15 let

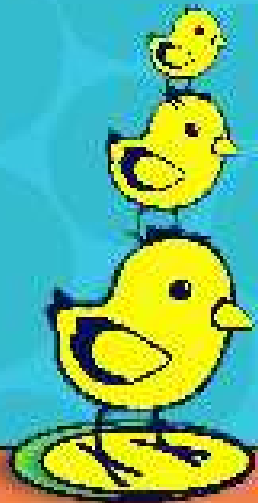
3. místo

základní znaky extrémismu

sté se domnívají, že v tom co hlásají, se nachází jediný
ý a jediný možný pohled na svět. Proto ze všech sil bojují
ým zájmům, hodnotám a postojům. Charakteristické je také
pro zosobnění zla vyberou jednoho „obětního beránka“,
představitele proudu, proti němuž stojí a nad nímž se
ují. Fanatismus a nenávisť jsou hlavní hnací síly
extremistické politiky. Proto je pro extrémisty obtížné respektovat
zásady demokratické společnosti, zejména názorovou různost.

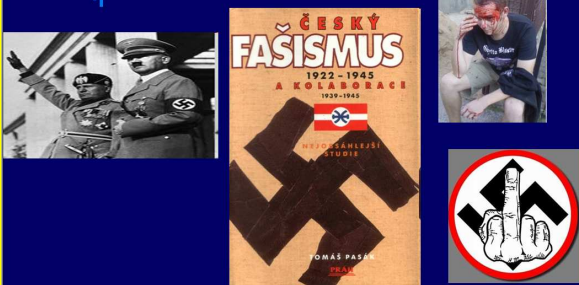

Andrea Němcová,
15 let, ZŠ Křižíkova, Sokolov,
„Extremismus“

2. místo

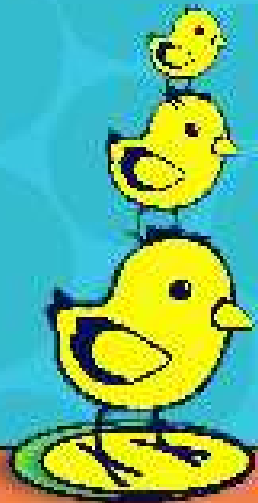
Fašismus

Co to je ... ?

- Extremismus
- Z Wik

- **Extremismus** je termín, jímž bývají označovány jednání, ideologie či skupiny mimo hlavní (střední) proud společnosti, kterým je připisováno porušování či neuznávání základních etických, právních a jiných důležitých společenských standardů, zejména ve spojení s verbální nebo fyzickou agresivitou, násilím nebo hrozbou násilí, historickým revizionismem, sociální demagogií, motivované zejména rasovou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou sociální nenávistí.
- Při obecném užití nabývá termín často pejorativního nádechu[1][2] – bývají jím označovány nejen velmi závažné jevy, ale i takové odchylky od středního proudu, jejichž nebezpečnost pro společnost je sporná nebo mizivá. Označené skupiny, jednání nebo ideologie jsou tak delegitimizovány, je navozen předpoklad neoprávněnosti jejich ústředních idejí či metod. Problémem pojmu extremismus je, že nemá v zásadě žádný konkrétní obsah,[3] neříká nic o tom, čeho chce subjekt dosáhnout, jak, ani proč, jeho podstatou je pouze hodnocení.

Jan Antonín,
15 let, ZŠ Příbram,
„Extremismus“

1. místo

A teď nějaké případy:

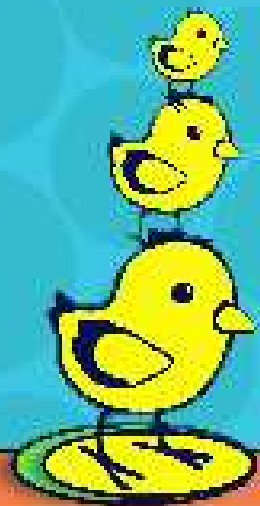
- vypálený domek romské rodiny a tragédie malé holčičky a je toho více.

Extremismus má několik druhů

• Politický
• Náboženský
• Ekologický
• Druh Národnosti
• Levicový
• Pravicový obr. →

Martin Šabacký,
Dětský domov Vranov,
„Extremismus“

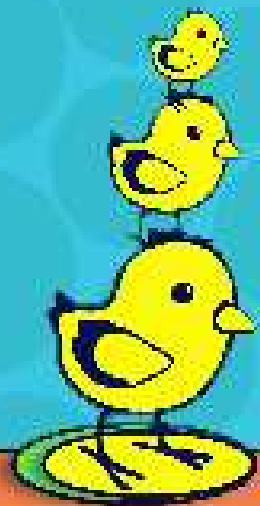
Soutěžní téma:

***Extremismus,
organizovaná netolerance***

kategorie: audiovizuální

12 - 15 let

3. místo

EXTREMISMUS

Politický extremismus

web.nanic.cz - vytvořte si vlastní web

Navigace

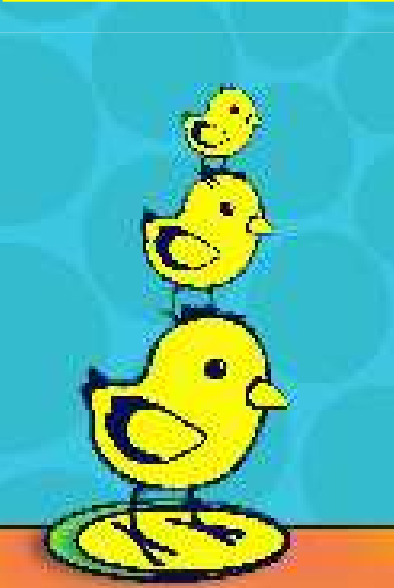
- Extremismus
- Videa
- Obrázky
- Odkazy
- Politický extremismus
- Pravcový extremismus
- Levicový extremismus
- Práva v ČR
- Článek: děti, co je náček,
- Videa v boji proti Extremismu

Extremismus ?
Správná věc
Nesouhlasím s ním
Je mi to jedno
Celkem hlasovalo: 3
BlueBoard.cz

EXTREMISMUS

Co je To Extremismus?

web.nanic.cz - vytvořte si vlastní web

Návštěvy

Celkem	16
Týden	2
Dnes	2
Online	1

Pořadí

Celkem	53565
V kategorii	53565

Počítáno v auditu

Extremismus ?

Správná věc

1 0

Nesouhlasím s ním

3

Je mi to jedno

1 0

Celkem hlasovalo: 3
BlueBoard.cz

Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Extremismus je termín, jímž bývají označovány jednání, ideologie či skupiny mimo hlavní (střední) proud společnosti, kterým je připisováno porušování či neuznávání základních etických, právních a jiných důležitých společenských standardů, zejména ve spojení s verbální nebo fyzickou agresivitou, násilím nebo hrozbou násilí, historickým revizionismem, sociální demagogií, motivované zejména rasovou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou sociální nenávisí

Extremismus - bližší upřesnění

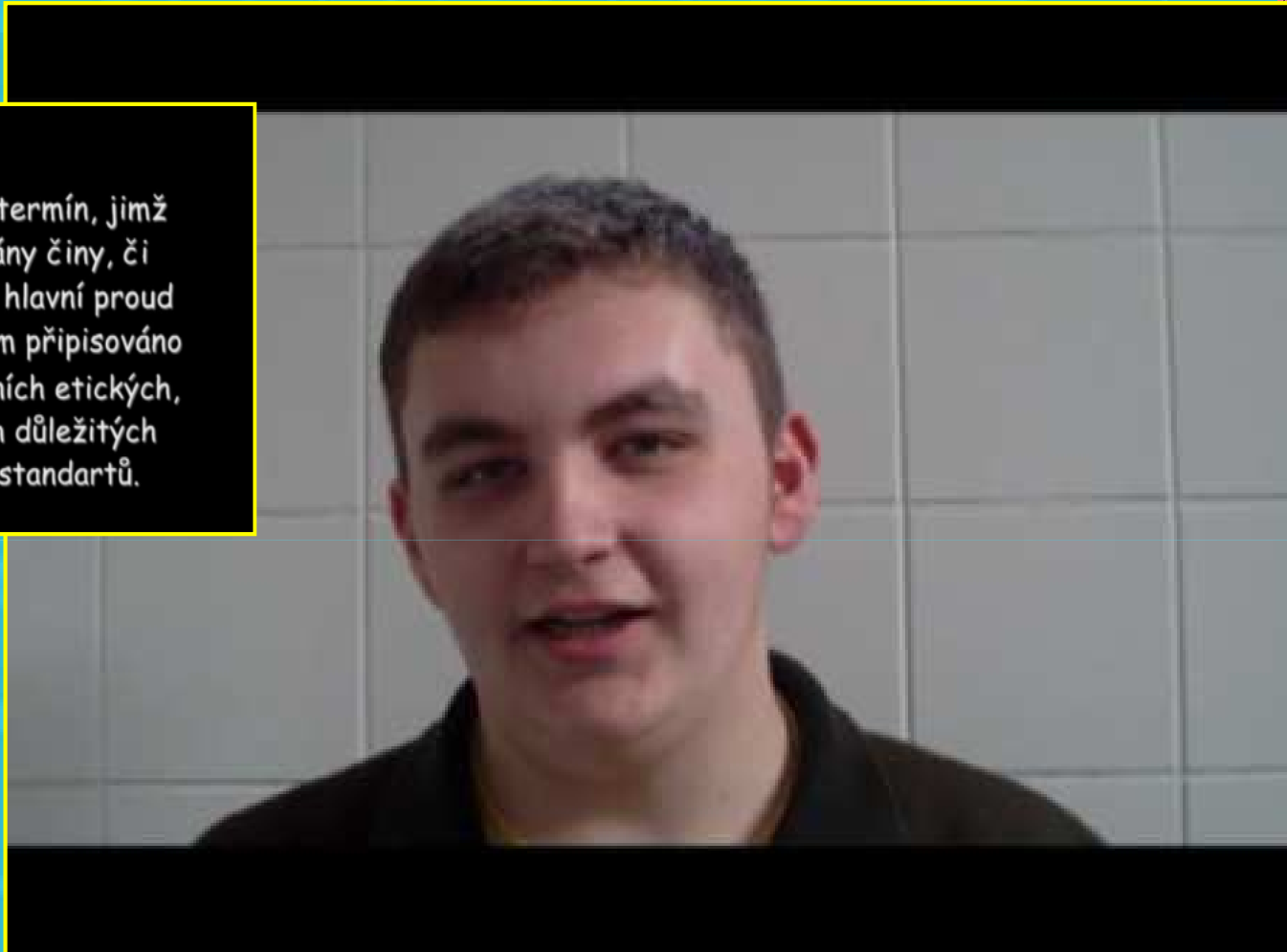
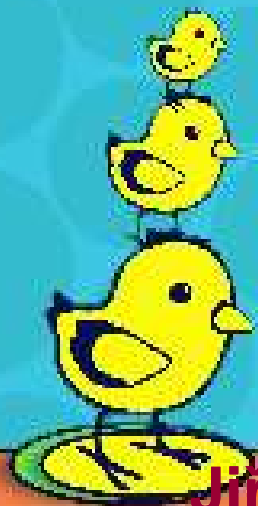
Vytvořeno službou nanic.cz / testy / 10-5-4 10:09:01 Website template by Arcsin

Marek Mucha a Pavel Svoboda,
ZŠ a MŠ Jana Broskvy, Brno,
„Extremismus – webové stránky <http://extremismus.ic.cz>“

2. místo

Extremismus je termín, jímž bývají označovány činy, či skupiny lidí mimo hlavní proud společnosti. Je jim připisováno porušování základních etických, právních a jiných důležitých společenských standartů.

Jiří Bednář, Patrick Navrátil a Pavel Kořínek,
ZŠ a MŠ Jana Broskvy , Brno,
„Extremismus – krátký film“

1. místo

Nepřehlížejte to!!!

Úvod | Extremismus | Facebook | Kauza Vítkov | Jsou to vrazi! | Pokračování...? | Dělnická strana | Kontakt

Kontakt

Jmenuji se Stanislav Průcha, jsem žákem 8.B třídy školy ZŠ Vítkov, Opavská 22.
Tyto stránky jsem vytvořil pro soutěž

Svět očima dětí

Kontakt

Stránky jsou optimalizovány pro prohlížeče Mozilla Firefox a Internet Explorer. Pokud vám nepůjde vidět některé obrázky, je to kvůli tomu, že některé materiály pro tuto soutěž nejsou dostupné.

Nepřehlížejte to!!!

Úvod | Extremismus | Facebook | Kauza Vítkov | Jsou to vrazi! | Pokračování...? | Dělnická strana | Kontakt

Natálka z Vítkova

19. dubna 2009 - Neznámí útočníci vhodili v noci na neděli do domu devítileté romské rodiny několik zápalných láhví. Při následném požáru byli tři lidé zraněni, nejvážněji dvoletá holčička Natálka, která utrpěla popáleniny na 80 % těla. S měsíci zraněními vyváželi její matka sedmadvacetiletá Anna Siváková a její druh Pavel Kudrlik (33 let). Pavel Kudrlik byl následně převezen do vězeňské nemocnice, protože se vyhnul nástupu do vězení. Vítkovská radnice vyhlásila sbírku, celkově bylo sesbíráno 890000Kč na podporu rodiny.

23. dubna prezident Klaus rozhodl o okamžitém ukončení trestu otce popálené dívky.

7. srpna lékaři probudili malou Natálku z tříměsíčního umělého spánku, ale její stav zůstává nadále vážný. Týden na to, policie obvinila čtyři extremisty za útok na romskou rodinu. Rodina se nastěhovala do nového domu v Badišově nad Badišovkou, který si koupila z peněz od dárců.

2. prosince lékaři propustili Natálku z osmi měsíční léčby do domácí péče.

Nepřehlížejte to!!!

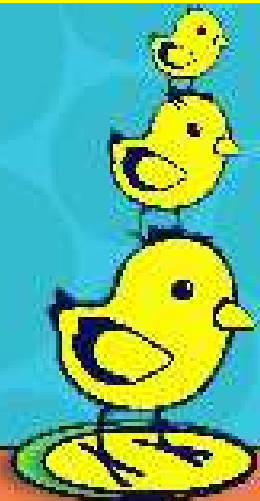
Úvod | Extremismus | Facebook | Kauza Vítkov | Jsou to vrazi! | Pokračování...?

Vítejte!!!

Máme tu extremismus a pokusím se vám prezentovat co to je a pomoci pochopit věci, jež se točí kolem tohoto tématu. Na otázku "co je to extremismus" mě napadli dvě věci: Dělnická strana a Natálka z Vítkova. S oběma tématy vás zde seznámím. Pokusím se být stručný.

Celé to nejspíš začíná v období dospívání. Člověk hledá sám sebe, kde zapadne, kdo je. A tak se připojuje k různým skupinám, některé třeba k sektám, ale někteří k extremismu. Zde se to celé obrátí a z mladého dohrého kluka se stává vyholený extremistu, který vyznává rasismus, náboženskou nesvobodu a Hitlera. Takovým lidem říkám "blběčci", s prominutím.

Nechápu to a asi je nikdy nepochopím.

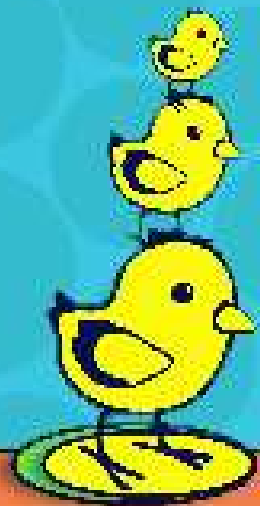
Stanislav Průcha,
14 let , ZŠ Opavská Vítkov,
„ Nepřehlížejte to!“

Soutěžní téma:

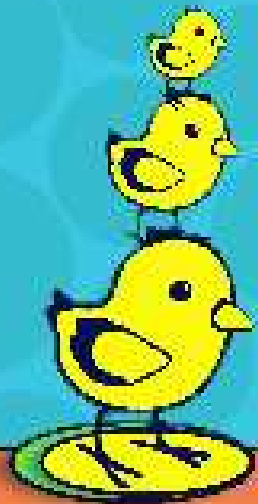

***Extremismus,
organizovaná netolerance***

zvláštní ceny

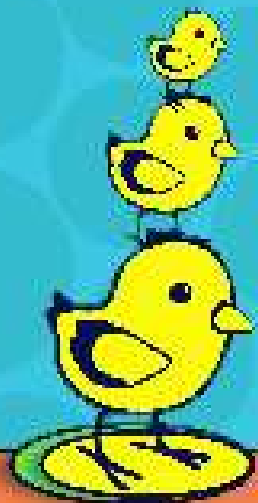

zvláštní cena

**Vladimír Novotný a Stanislav Coufal,
ZŠ Hovorčovická, Praha 8,
„New York 11.9. 2001“**

zvláštní cena

9.B

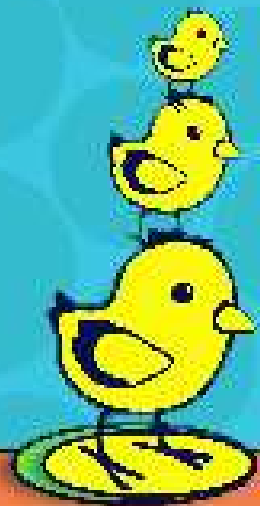
(Martina Zedníčková, Barbra Zedníčková, Adam Rychtařík, David Vojáček, Adéla Petřů, Filip Zhorný a Patricie Uhlíková)
**ZŠ Vackova, Kamenice nad Lipou,
„Kufřík Hany Brodyové“**

Dětská soutěž

Svět očima dětí

Soutěž Ministerstva vnitra

24. ČERVNA 2010

Národní dům na Vinohradech